

De ontoegankelijkheid van reglementen

Een juridisch onderzoek naar de maatregelen die Badminton Nederland kan nemen om een overzichtelijk geheel van de competitie reglementen te krijgen

De ontoegankelijkheid van reglementen

Een juridisch onderzoek naar de maatregelen die Badminton Nederland kan nemen om een overzichtelijk geheel van de competitie reglementen te krijgen

Auteur:	Lieke Brugmans
Functie:	Stagiaire
Studentnummer:	2056560
Opleiding:	Juridische Hogeschool Avans-Fontys te Tilburg
Afstudeerperiode:	Februari 2015 – mei 2015
1 ^e afstudeerdocent:	Noortje Vermijs
2 ^e afstudeerdocent:	Marloes Strooper
Afstudeerorganisatie:	Badminton Nederland
Afstudeermentoren:	Clemens Wortel, Barbara Mura

Voorwoord

Voor u ligt mijn afstudeerscriptie, geschreven ter afronding van de opleiding HBO-Rechten aan de Juridische Hogeschool Avans-Fontys. De afgelopen vier maanden heb ik in opdracht van Badminton Nederland een onderzoek verricht naar de maatregelen die de organisatie kan nemen om een duidelijk overzicht van de bestaande competitiereglementen te krijgen. Deze afstudeerperiode is voorbij gevlogen. Na vele leuke, maar soms ook stressvolle momenten is deze scriptie het resultaat. Ik hoop dat ik met deze scriptie een bruikbaar document aan Badminton Nederland op kan leveren, dat het mogelijk maakt om de competitiereglementen van de organisatie toegankelijk en begrijpelijk te maken voor verenigingen.

Graag zou ik nog een aantal personen willen bedanken die mij hebben geholpen met mijn afstudeeronderzoek en met het schrijven van deze scriptie. Allereerst wil ik mijn afstudeermentoren Clemens Wortel en Barbara Mura bedanken voor hun begeleiding tijdens mijn stageperiode en voor de feedback op mijn stukken. Daarnaast wil ik alle werknemers van Badminton Nederland, en in het bijzonder Joan Peeters, bedanken voor het beantwoorden van al mijn vragen. Mede dankzij hen heb ik mijn tijd bij Badminton Nederland als zeer plezierig ervaren.

Verder wil ik graag mijn stagebegeleidster Noortje Vermijs bedanken. Zij heeft mij gedurende het gehele afstudeerproces begeleid, heeft mij waar nodig bijgestuurd en kon me altijd geruststellen als ik er niet uit kwam. Tot slot gaat mijn dank uit naar Marloes Strooper, die als tweede begeleidster mijn stukken heeft gelezen en hier feedback op heeft gegeven.

Lieke Brugmans

Nieuwegein, mei 2015

Inhoudsopgave

Lijst met afkortingen.....	6
Samenvatting.....	7
Hoofdstuk 1 Inleiding.....	8
§1.1 Organisatiebeschrijving	8
§1.2 Probleembeschrijving	8
§1.3 Centrale vraag	9
§1.4 Doelstelling	9
§1.5 Leeswijzer.....	9
Hoofdstuk 2 De juridische organisatiestructuur van de sport	11
§2.1 De vereniging als organisatiestructuur.....	11
§2.1.1 De wettelijke vereisten waar een vereniging aan moet voldoen.....	11
§2.1.2 Organen van een vereniging	13
§2.2 Gelede structuur	14
§2.3 Conclusie	15
Hoofdstuk 3 Badminton Nederland.....	16
§3.1 Structuur van Badminton Nederland	16
§3.2 De wettelijke vereisten waar Badminton Nederland aan moet voldoen	16
§3.3 Organen van Badminton Nederland.....	17
§3.4 Leden van Badminton Nederland.....	19
§3.5 Gelede structuur op nationaal niveau	19
§3.6 Gelede structuur op internationaal niveau	20
§3.6.1 Badminton World Federation	21
§3.6.2 Badminton Europe Confederation	21
§3.6.3 Regels van de BWF en de BEC	22
§3.7 Conclusie	23
Hoofdstuk 4 Reglementen.....	25
§4.1 Het juridisch karakter van een reglement	25
§4.2 Het vaststellen en wijzigen van reglementen.....	26
§4.3 Gebondenheid aan reglementen.....	27
§4.4 Het Bondscompetitiereglement en het Regiocompetitiereglement	28
§4.4.1. Bondscompetitiereglement	28
§4.4.2. Regiocompetitiereglement	30
§4.4.3. Overeenkomsten en verschillen BCR en RCR	32
§4.5 Conclusie	32
Hoofdstuk 5 Maatregelen.....	34
§5.1 Taalgebruik	34
§5.2 Onnodige bepalingen	35
§5.3 Verwijzingen	36

§5.4 Termijnen en data.....	36
§5.5 Samenvoegen van het BCR en het RCR.....	37
§5.5.1 Schrappen van artikelen	38
§5.5.2 Samenvoegen van artikelen	38
§5.5.3 Gedeeltelijk samenvoegen van artikelen	39
§5.5.4 Behouden van artikelen	41
§5.6 Combineren van maatregelen	43
§5.7 Conclusie	44
Hoofdstuk 6 Conclusies en aanbevelingen.....	46
Literatuurlijst.....	49

Lijst met afkortingen

AR	Algemeen Reglement Badminton Nederland
BCR	Bondscompetitiereglement
BEC	Badminton Europe Confederation
BW	Burgerlijk Wetboek
BWF	Badminton World Federation
CR	Competitiereglement
IOC	Internationaal Olympisch Comité
LCW	Landelijke Commissie Wedstrijdzaken
RCR	Regiocompetitiereglement
RCW	Regionale Commissie Wedstrijdzaken
Statuten	Statuten Badminton Nederland

Samenvatting

Nederland heeft geen nationale sportwet; situaties in de sport worden beoordeeld aan de hand van het bestaande recht. De organisatie van de sport heeft zich in Nederland in verenigingsverband ontwikkeld. Sportverenigingen moeten zich dus houden aan de regels die voortvloeien uit het verenigingsrecht. Verenigingen moeten rekening houden met verschillende wettelijke bepalingen uit het Burgerlijk Wetboek, maar hebben ook een grote mate van vrijheid om hun organisatie naar eigen inzicht in te richten. Dit gebeurt door middel van regels die voortvloeien uit statuten en reglementen. De sport is bovendien op een gelede structuur gebouwd. Deze structuur is terug te zien op nationaal en op internationaal niveau.

Badminton Nederland is de overkoepelende organisatie voor de badmintonsport in Nederland. Badminton Nederland voldoet aan alle vereisten die voortvloeien uit het verenigingsrecht. De belangrijkste organen van Badminton Nederland zijn het Bondsbestuur en de Bondsvergadering. Badminton Nederland kent verschillende soorten leden, namelijk lid-verenigingen, verenigingsleden, persoonlijke leden en individuele leden. Badminton Nederland staat bovenaan de gelede structuur op nationaal niveau, met daar onder de regio's en de sportverenigingen. De gelede structuur op internationaal niveau wordt gevormd door de Badminton World Federation, de Badminton Europe Confederation en Badminton Nederland. Badminton Nederland is gebonden aan de regels van deze twee organisaties, maar deze regels hebben alleen betrekking op evenementen op internationaal niveau. Het staat Badminton Nederland vrij nationale aangelegenheden zelf te regelen.

Badminton Nederland heeft de vrijheid om zijn organisatie naar eigen inzicht in te richten door middel van statuten en reglementen. Een reglement is een thematische bundeling van regels waarin de organisatie van de vereniging wordt uitgewerkt en waar rechten en plichten van de leden uit voortvloeien. Reglementen hebben geen wettelijke grondslag in het verenigingsrecht, verenigingen kunnen deze dus naar eigen inzicht opstellen. Verplichtingen die uit reglementen voortvloeien moeten wel een statutaire grondslag hebben. De reglementen van Badminton Nederland worden vastgesteld of gewijzigd door de Bondsvergadering. Zowel afgevaardigden als het Bondsbestuur hebben de mogelijkheid om een voorstel tot het vaststellen of wijzigen van reglementen in te dienen. Een voorstel wordt aangenomen met een gewone meerderheid van stemmen. Reglementen die door de algemene vergadering van een vereniging zijn vastgesteld, gelden meestal voor alle leden van een vereniging. Uit een reglement kan echter ook blijken dat dit voor een bepaalde groep leden of voor een bepaald orgaan geldt.

Badminton Nederland kent een Bondscompetitiereglement en een Regiocompetitiereglement. Deze reglementen bevatten veel overeenkomsten en verschillen slechts op enkele punten. Om deze reglementen duidelijker en toegankelijker te maken voor verenigingen, kan Badminton Nederland verschillende maatregelen nemen. Om het taalgebruik toegankelijker te maken, kan Badminton Nederland een toelichting bij de reglementen schrijven of voorlichting geven in de vorm van Minicongressen of cursussen. Verder is het zaak om onnodige bepalingen en verwijzingen zo veel mogelijk te voorkomen en de data en termijnen uit het Bondscompetitiereglement en het Regiocompetitiereglement zo veel mogelijk gelijk te stellen, om verwarring en onduidelijkheden te voorkomen. Aangezien het Bondscompetitiereglement en het Regiocompetitiereglement veel op elkaar lijken, zouden deze samengevoegd kunnen worden. Dit kan door sommige artikelen uit beide reglementen te schrappen en andere artikelen (gedeeltelijk) samen te voegen of helemaal te behouden. Badminton Nederland zou ook alle maatregelen kunnen combineren om beide reglementen samen te voegen. Hierdoor ontstaat een duidelijk overzicht van de competitie reglementen, en ondervindt de speler op de baan niet langer hinder van onnodig veel of moeilijke regels.

Hoofdstuk 1 Inleiding

In dit inleidende hoofdstuk wordt eerst de organisatie van Badminton Nederland kort beschreven. Vervolgens wordt het probleem dat de aanleiding was voor het schrijven van deze scriptie uitgebreid beschreven. Na de probleembeschrijving worden de centrale vraag en de doelstelling van deze scriptie geformuleerd. Tot slot is in dit hoofdstuk een leeswijzer opgenomen.

§1.1 Organisatiebeschrijving

Badminton Nederland is de overkoepelde sportbond voor de badmintonsport in Nederland. De organisatie staat voor het vergroten van de betekenis van badminton in de Nederlandse samenleving door verantwoordelijkheid te nemen voor de kwaliteit, ontwikkeling, promotie en organisatie van badminton.¹ Badminton Nederland houdt zich onder andere bezig met het organiseren van competities, toernooien en kampioenschappen en voorziet de bij hen aangesloten verenigingen van informatie, zoals nieuwsbrieven en aankondigingen van bijeenkomsten. Verder onderneemt de organisatie stappen om de sport te promoten, onder andere door het benoemen van flagshipverenigingen. Dit zijn verenigingen die het voortouw nemen in het bij elkaar brengen van verenigingen in hun omgeving en andere verenigingen enthousiasmeren om te leren, te delen en te ontwikkelen.² Badminton Nederland is in 1931 opgericht onder de naam Nederlandse Badminton Bond. Omdat de afkorting van deze naam (NBB) vaker voorkwam en uit deze afkorting niet duidelijk bleek welke organisatie bedoeld werd, is er voor gekozen om de werknaam te veranderen in Badminton Nederland.

§1.2 Probleembeschrijving

Het Bondsbestuur van Badminton Nederland heeft de laatste jaren waargenomen dat het draagvlak voor de bondsorganisatie is afgenomen en dat daarmee het ledenaantal ook gedaald is. De oorzaken hiervan zijn onder andere individualisering en de huidige economische situatie, maar ook een te grote afstand tussen verenigingen en de bond. Er is een kloof geconstateerd tussen verenigingen en de bondsorganisatie, waardoor geen vanzelfsprekendheid meer bestaat om zich als vereniging aan te sluiten bij een landelijke bond. Het is voor verenigingen onduidelijk welke rol de bond heeft binnen de sport en welke voordelen er ontstaan wanneer men zich aansluit bij de bond. De afname van het draagvlak van de bondsorganisatie en van het ledenaantal was voor Badminton Nederland de aanleiding om een discussie te voeren over de kern van de badmintonsport, de wensen en behoeften van badmintonners en badmintonverenigingen, de taken en toegevoegde waarde van de bond en de organisatie van de bond.³

Een probleem dat Badminton Nederland ondervindt, is dat de reglementen van Badminton Nederland een onnodige ballast vormen. Voorheen werd voor elk probleem dat zich binnen de organisatie voordeed een reglementswijziging doorgevoerd. Leemten en onduidelikheden in de reglementen werden opgevuld met regels, maar hierdoor ontstonden gaten op andere plaatsen, die ook weer opgevuld moesten worden. Het gevolg hiervan is dat er een woud aan regels is ontstaan. Bovendien zijn de reglementen qua taal en structuur niet toegankelijk voor verenigingssecretarissen en competitieleiders. De reglementen bevatten taal die door verenigingen als moeilijk en onduidelijk wordt ervaren. Ook staan er veel verwijzingen en

¹ 'Badminton Nederland', *Badminton Nederland 2015*, www.badminton.nl (zoek op *Badminton Nederland*).

² 'Vier verenigingen op weg met A Clear Future', *Badminton Nederland 2015*, www.badminton.nl (zoek op *A Clear Future*).

³ Er is onderzoek gedaan naar de wensen en verwachtingen van badmintonverenigingen en de taken en toegevoegde waarde van de bond. In dit kader is de toekomstvisie 'A Clear Future' opgezet. Het doel van A Clear Future is om Badminton Nederland weer vitaal te maken en de badmintonsport te laten glanzen, door samen te verenigen en één doel na te streven. In het kader van de omvang van deze scriptie, zal niet verder op A Clear Future ingegaan worden.

uitzonderingen in de verschillende reglementen. Door de hoeveelheid aan regels en de ontoegankelijke taal en structuur van de reglementen is het voor verenigingssecretarissen en competitieleiders niet duidelijk hoe de regels toegepast moeten worden en wat nu wel en niet mag.

Dit probleem speelt met name wanneer het gaat om de competitie reglementen. Badminton Nederland heeft een Bondscompetitiereglement (hierna: BCR) en een Regiocompetitiereglement (hierna: RCR). Deze reglementen staan naast elkaar, wat betekent dat het ene reglement niet boven het andere reglement staat, maar dat beide reglementen dezelfde plaats binnen de rangorde hebben. Het BCR en het RCR bevatten veel herhalingen, verwijzingen en onnodige regels, wat zorgt voor verwarring en onduidelijkheid bij verenigingssecretarissen en competitieleiders. Omdat beide reglementen veel op elkaar lijken, is het de bedoeling dat deze samengevoegd worden en er één duidelijk reglement ontstaat. Op deze manier worden onnodige herhalingen voorkomen en ontstaat er voor verenigingen een duidelijk overzicht van de regels met betrekking tot de Bonds- en de Regiocompetitie. Verenigingssecretarissen en competitieleiders hoeven na samenvoeging van de reglementen nog maar één document te raadplegen wanneer er vragen ontstaan over deze competities.

Voor Badminton Nederland is het belangrijk om een duidelijk overzicht te krijgen van de na te leven regels. Wanneer de regels overzichtelijker in kaart gebracht worden en de overbodige regels geschrapt worden, zal het voor verenigingen wellicht aantrekkelijker zijn om zich bij Badminton Nederland aan te sluiten. De verenigingen die bij Badminton Nederland zijn aangesloten zijn erg belangrijk voor Badminton Nederland, omdat de bond zonder haar leden niet kan bestaan. Klantgerichtheid speelt hierbij een grote rol. Uiteindelijk gaat het er om dat de spelers op de baan plezier aan hun sport beleven, zonder hierbij hinder te ondervinden van onnodig veel of moeilijke regels.

§1.3 Centrale vraag

De onderzoeksvraag die in deze scriptie centraal staat luidt als volgt:

Welke maatregelen kan Badminton Nederland nemen om een overzichtelijk geheel van de competitie reglementen te krijgen?

§1.4 Doelstelling

Het doel is om op 1 juni 2015 een scriptie aan Badminton Nederland op te leveren, waarin geadviseerd wordt welke maatregelen Badminton Nederland kan nemen met betrekking tot het wijzigen van de competitie reglementen, zodat er voor verenigingssecretarissen en competitieleiders een duidelijk overzicht van de na te leven regels ontstaat.

§1.5 Leeswijzer

In hoofdstuk twee van deze scriptie wordt de organisatiestructuur van de sport in Nederland besproken. Er wordt ingegaan op het verenigingsrecht in het algemeen en er wordt beschreven wat de geledede structuur van de sport inhoudt. Hoofdstuk drie gaat in op de organisatie van Badminton Nederland. De theorie die in hoofdstuk twee besproken is, wordt in hoofdstuk drie toegepast op Badminton Nederland. In dit hoofdstuk wordt besproken met welke wettelijke regels Badminton Nederland rekening moet houden en wordt dieper ingegaan op de structuur, organen en leden van Badminton Nederland. Ook wordt besproken wat de plaats van Badminton Nederland binnen de geledede structuur is, zowel op nationaal als op internationaal niveau. In hoofdstuk vier wordt beschreven wat het juridisch karakter van een reglement is, hoe reglementen binnen Badminton Nederland vastgesteld en gewijzigd worden en wie aan deze reglementen gebonden zijn. In dit hoofdstuk wordt ook uiteengezet hoe het BCR en het RCR van Badminton Nederland opgebouwd zijn en wat de verschillen en overeenkomsten tussen deze reglementen zijn. Hoofdstuk vijf gaat in op de maatregelen die Badminton Nederland kan nemen om een overzichtelijk geheel van beide

competitiereglementen te krijgen. Hierbij wordt gekeken naar de taal en structuur van de reglementen en de wijze waarop artikelen uit beide reglementen samengevoegd kunnen worden. In hoofdstuk zes zijn de conclusies en aanbevelingen die uit het onderzoek voortvloeien terug te vinden.

Hoofdstuk 2 De juridische organisatiestructuur van de sport

Wanneer het onderwerp sport in het dagelijks leven aan de orde komt, wordt vaak gedacht aan bewegen, wedstrijden spelen en kampioenschappen. Er kan echter ook op een juridische manier naar sport gekeken worden, bijvoorbeeld wanneer de ene speler een andere speler schade toebrengt of wanneer gekeken wordt naar de juridische organisatievorm van de sport. Aangezien Nederland geen nationale sportwet heeft, wordt bij situaties in de sport naar het bestaande recht gekeken. Sport heeft te maken met meerdere rechtsgebieden, zoals arbeidsrecht, verbintenissenrecht, verenigingsrecht en internationaal recht. Situaties binnen de sport worden zowel aan de hand van het voornoemde bestaande recht beoordeeld, als aan de hand van statuten en reglementen van verenigingen. In dit hoofdstuk wordt de juridische structuur van de sport in het algemeen uiteengezet aan de hand van het verenigingsrecht.

§2.1 De vereniging als organisatiestructuur

De organisatie van de sport heeft zich in Nederland in verenigingsverband ontwikkeld. Liefhebbers van sport besloten in georganiseerd verband hun sport te gaan beoefenen. De vereniging werd gekozen als juridische organisatiestructuur, omdat deze democratisch is en er sprake is van ledenbinding.⁴ De vereniging als juridische organisatievorm draagt bij aan de eenvormigheid van de sport, aangezien iedereen die lid is van een vereniging dezelfde (spel)regels volgt en het zelfde doel nastreeft. De leden van een vereniging zijn namelijk gebonden aan de regels van de vereniging. De structuur van de vereniging maakt het ook mogelijk om zowel wedstrijden, toernooien en competities te organiseren, als daar aan mee te doen.

In artikel 8 Grondwet is de vrijheid van vereniging opgenomen. Dit houdt in dat iedereen het recht heeft om samen met anderen een groep te vormen. Deze groep kan een politieke partij, een vakbond, of een sportclub zijn. De vrijheid van vereniging kan bij wet beperkt worden op grond van artikel 8 Grondwet. Deze beperking moet in het belang van de openbare orde zijn. Een voorbeeld van een beperking bij wet is terug te vinden in art. 2:20 Burgerlijk Wetboek (hierna: BW). Op grond van dit artikel wordt een rechtspersoon, dus ook een vereniging, waarvan de werkzaamheid in strijd is met de openbare orde op verzoek van het Openbaar Ministerie door de rechtbank verboden verklaard en ontbonden. De wet stelt enkele minimumeisen aan de inrichting van een vereniging. Verenigingen hebben echter ook een bepaalde autonomie, die voortvloeit uit de vrijheid van vereniging. Alles wat niet in de wet geregeld is, mag de vereniging vrijelijk zelf regelen.⁵ Door middel van bepalingen in statuten en reglementen kunnen verenigingen hun organisatie grotendeels naar eigen inzicht inrichten. Hierbij moet wel rekening gehouden worden met de openbare orde en de redelijkheid en billijkheid. De wet kent enkele verplichtingen waar de statuten aan moeten voldoen, maar naast deze verplichte bepalingen staat het een vereniging vrij om de statuten zelf in te richten. Er bestaan bovendien geen wettelijke bepalingen omtrent reglementen, verenigingen kunnen zelf bepalen wat ze hierin op willen nemen. In de statuten en reglementen kan de vereniging eigen lidmaatschapsrechten en -plichten voor de leden formuleren. Naast de wet moeten de interne statuten en reglementen van de vereniging worden geraadpleegd wanneer er geschillen of onduidelijke situaties ontstaan.

§2.1.1 De wettelijke vereisten waar een vereniging aan moet voldoen

De bronnen van de rechten en plichten van een vereniging kunnen terug gevonden worden in de wet, statuten, reglementen en besluiten. Hoewel verenigingen de organisatie grotendeels vrij in kunnen richten, moet wel rekening gehouden worden met enkele wettelijke bepalingen. Titel 1 en Titel 2 van BW 2 zijn van toepassing op de vereniging. Titel 1 bevat algemene bepalingen die op elke rechtspersoon van toepassing zijn, Titel 2 richt zich

⁴ Jellinghaus 2008, p. 12.

⁵ Kollen 2007, p. 10.

specifiek op de vereniging. Op grond van art. 2:25 BW bevat Boek 2 BW dwingendrechtelijke bepalingen, waar slechts van afgeweken mag worden indien dit uit de wet blijkt. Een dergelijke afwijking moet in de statuten van de vereniging worden vastgelegd. Wanneer in strijd met de wet van de bepalingen uit boek 2 BW wordt afgeweken, dan is die afwijking nietig.⁶ Wanneer in de statuten afgeweken mag worden van wettelijke bepalingen, wordt dit aangegeven in de wetsbepaling door formuleringen als: 'tenzij de statuten anders bepalen [...]' of 'de statuten kunnen bepalen [...]'.⁷ Op grond van art. 2:52 BW kan voor zover van de wettelijke bepalingen kan worden afgeweken bij de statuten, deze afwijking alleen geschieden bij op schrift gestelde statuten. Uit art. 2:26 BW blijkt dat de vereniging een rechtspersoon met leden is, opgericht met een bepaald doel. Bij vrijwel elke sportvereniging is het beoefenen en bevorderen van de sport een belangrijke doelstelling die geformuleerd is in de statuten. Uit art. 2:26 BW volgt ook dat een vereniging opgericht wordt bij meerzijdige rechtshandeling en geen winst onder de leden mag verdelen.

Er bestaan twee soorten verenigingen, namelijk verenigingen met beperkte rechtsbevoegdheid, de informele vereniging, en verenigingen met volledige rechtsbevoegdheid, de formele vereniging. Informele verenigingen worden op grond van art. 2:28 BW opgericht zonder notariële akte. Voor deze verenigingen gelden een aantal speciale regels, die niet voor de formele verenigingen gelden. Een informele vereniging kan op grond van art. 2:30 lid 1 BW geen registergoederen verkrijgen en geen erfgenaam zijn. Bestuursleden van een informele vereniging zijn bovendien op grond van art. 2:30 lid 2 BW hoofdelijk aansprakelijk voor schulden uit een rechtshandeling die tijdens hun bestuur opeisbaar is geworden. Hoofdelijke aansprakelijkheid houdt in dat iedere bestuurder, in het geval van schade, voor het volledige bedrag aansprakelijk kan worden gesteld.⁸ Bestuurders van een informele vereniging kunnen de vereniging op grond van art. 2:30 lid 3 BW inschrijven in het handelsregister, maar dit is niet verplicht.

Een formele vereniging wordt op grond van art. 2:27 lid 1 BW opgericht bij notariële akte. Op grond van art. 2:27 lid 3 BW bevat de notariële akte de statuten van de vereniging. In art. 2:27 lid 4 BW is vastgesteld welke bepalingen verplicht in deze statuten moeten worden opgenomen. Deze bepalingen zijn de volgende:

- de naam van de vereniging en de gemeente waar zij haar zetel heeft;
- het doel van de vereniging;
- de verplichtingen die de leden tegenover de vereniging hebben of de wijze waarop zodanige verplichtingen kunnen worden opgelegd;
- de wijze van bijeenroeping van de algemene vergadering;
- de wijze van benoeming en ontslag van de bestuurders;
- de bestemming van het batig saldo van de vereniging in geval van ontbinding of de wijze waarop de bestemming zal worden vastgelegd.

Bestuurders van de formele vereniging zijn op grond van art. 2:29 BW verplicht de vereniging in te schrijven in het handelsregister. Pas wanneer de formele vereniging ingeschreven is in het handelsregister, zijn de bestuurders niet meer hoofdelijk aansprakelijk voor rechtshandelingen waardoor de vereniging verbonden wordt. Uit art. 2:9 BW vloeit echter voort dat bestuurders gehouden zijn tot een behoorlijke vervulling van hun taak. Bestuurders zijn wel aansprakelijk indien hen een ernstig verwijt kan worden gemaakt of indien zij nalatig zijn geweest in het treffen van maatregelen om onbehoorlijk bestuur af te wenden.

Naast voorgenoemde wettelijke bepalingen, moet ook rekening gehouden worden met de redelijkheid en billijkheid zoals die is neergelegd in art. 2:8 BW. Dit artikel geeft aan dat een

⁶ Westra & De Ruiter 2014 (online publiek).

⁷ Van Staveren 2007, p. 53.

⁸ 'Mosselman 2012, p. 46.

rechtspersoon en degenen die krachtens de wet en zijn statuten bij de organisatie zijn betrokken, zich naar redelijkheid en billijkheid jegens elkaar moeten gedragen. Deze redelijkheid en billijkheid kent een beperkende werking, die voortvloeit uit art. 2:8 lid 2 BW. Regels die krachtens de wet, statuten, reglementen of besluiten tussen de vereniging en haar leden gelden, worden buiten toepassing verklaard indien deze onaanvaardbaar zijn naar maatstaven van de redelijkheid en billijkheid. Deze redelijkheid en billijkheid brengt met zich mee dat verenigingen, ondanks hun autonomie, niet zo maar alles op kunnen nemen in hun statuten en reglementen.

§2.1.2 Organen van een vereniging

Een vereniging heeft een dual karakter, wat betekent dat een vereniging op grond van de wet minimaal twee organen moet hebben. Deze organen zijn het bestuur en de algemene vergadering. Het eerste verplichte orgaan dat een vereniging in moet stellen is het bestuur. Op grond van art. 2:37 BW wordt het bestuur van een vereniging gekozen uit de leden, maar van deze bepaling kan in de statuten worden afgeweken. Voorts wijst het bestuur uit zijn midden een voorzitter, secretaris en penningmeester aan, tenzij de statuten anders bepalen. Dit vloeit voort uit art. 2:37 lid 7 BW. Het bestuur beslist op grond van art. 2:33 BW over de toelating van leden. Op grond van art. 2:35 BW is het bestuur ook bevoegd om leden te ontzetten. Van deze bepalingen mag echter in de statuten worden afgeweken. Uit art. 2:41 BW blijkt vervolgens dat het bestuur de algemene vergadering oproept wanneer het daartoe verplicht is op grond van de wet of de statuten, wanneer het bestuur dit wenselijk acht of op verzoek van leden of afgevaardigden van de vereniging. Uit art. 2:44 BW blijkt dat het bestuur, behoudens beperkingen in de statuten, belast is met het besturen van de vereniging. Het bestuur zorgt voor een goede gang van dagelijkse zaken en vertegenwoordigt de vereniging op grond van art. 2:45 BW. Deze bevoegdheid tot vertegenwoordiging is onbeperkt en onvoorwaardelijk, voor zover uit de wet of statuten niet anders voortvloeit. Tot slot maakt het bestuur op grond van art. 2:48 en 2:49 BW een jaarverslag en een jaarrekening op.

Het tweede orgaan dat een vereniging verplicht in moet stellen, is de algemene vergadering. Op grond van art. 2:38 BW hebben alle leden, die niet geschorst zijn, toegang tot de algemene vergadering. Deze leden hebben ieder één stem in de algemene vergadering. Bij een meerderheid van stemmen kan een besluit worden aangenomen of verworpen. Op grond van art. 2:39 BW kunnen de statuten van een vereniging bepalen dat de algemene vergadering uit afgevaardigden zal bestaan, die door en uit de leden worden gekozen. De algemene vergadering is het hoogste orgaan binnen een vereniging. Dit vloeit voort uit art. 2:40 BW, waarin staat dat aan de algemene vergadering alle bevoegdheden toekomen, tenzij deze door de wet of statuten aan andere organen zijn opgedragen.⁹ Op grond van art. 2:37 lid 2 BW is de algemene vergadering bevoegd tot het benoemen van bestuursleden, tenzij uit de statuten anders voortvloeit. De algemene vergadering kan ook bestuursleden schorsen en ontslaan, hoewel deze bevoegdheid middels de statuten ook aan andere organen toegekend kan worden. Dit vloeit voort uit art. 2:37 lid 6 BW. Tot slot is de algemene vergadering op grond van art. 2:42 BW bevoegd tot het wijzigen van statuten en het ontbinden van de vereniging.

Het staat een vereniging vrij om, naast deze twee verplichte organen, nog meer organen in te stellen. Uit de vrijheid van vereniging vloeit immers voort dat een vereniging naar eigen inzicht ingericht kan worden. Organen die een vereniging vrijwillig in kan stellen zijn bijvoorbeeld een Raad van Commissarissen of commissies. De oprichting van deze organen zal in de statuten worden opgenomen. De taken en bevoegdheden van organen kunnen in de statuten opgenomen worden, maar kunnen ook verder uitgewerkt worden in de reglementen van de vereniging. In de statuten kan bijvoorbeeld opgenomen dat een

⁹ Mosselman 2012, p. 57.

vereniging een Tuchtcommissie heeft, terwijl de taken en bevoegdheden van deze commissie in het Tuchtreglement zijn uitgewerkt.

§2.2 Gelede structuur

De organisatie van de sport is op twee belangen gebouwd. Deze belangen zijn enerzijds het prestatie- of winstbelang van partijen die aan wedstrijden deelnemen, anderzijds het gelijke belang van alle partijen van een eerlijk en geordend verloop van wedstrijden en krachtmetingen.¹⁰ Het prestatiebelang van partijen, zowel individuele sporters als sportclubs, weegt zo zwaar dat het belang van eerlijke en geordende wedstrijden beschermd moet worden. Om er voor te zorgen dat wedstrijden eerlijk verlopen en dat de sport goed georganiseerd wordt, zijn twee instanties in het leven geroepen: de scheidsrechter en de koepelvereniging (sportbond of internationale federatie). De scheidsrechter heeft als taak de orde bij wedstrijden te bewaken en moet er voor zorgen dat wedstrijden eerlijk verlopen. De overkoepelende organisatie heeft als taak er voor te zorgen dat wedstrijden en competities op een georganiseerde en geordende manier verlopen. De tweede taak van deze organisatie is om er voor te zorgen dat de monopolistische organisatievorm van de sport bewaakt wordt.¹¹ Binnen de sport bestaat de drang om binnen een bepaalde tak van sport een ultieme winnaar uit te roepen op internationaal, nationaal of olympisch niveau. Om deze reden is een structuur in het leven geroepen met een top die zorg draagt voor verdere gezagsuitvoering naar beneden toe.¹² Deze monopolistische structuur is ontstaan omdat er maar één de beste kan zijn. De top wordt gevormd door één overkoepelende organisatie die gezag uitoefent naar beneden toe. Twee of meer organisaties naast elkaar zou betekenen dat er twee of meer 'winnaars' uitgeroepen kunnen worden, wat niet overeenkomt met het oerkenmerk van de sport dat er naar streeft de beste of de sterkste uit het deelnemersveld te laten overwinnen.¹³ De monopolistische organisatie heeft een gelede structuur, die op een piramidale constructie is gebouwd.¹⁴ Bovenaan de piramide staan de hoofdverenigingen, de internationale federaties. Onder deze hoofdverenigingen staan vervolgens de continentale confederaties of regio's. Daar onder staan weer de nationale bonden. Deze nationale bonden kunnen op hun beurt weer onderverdeeld zijn in afdelingen. De onderste laag van de piramide wordt gevormd door de sportverenigingen en de daarbij aangesloten leden.

De gelede structuur op nationaal niveau houdt in dat de top gevormd wordt door de nationale sportbond. Deze bond stelt regels op die nageleefd moeten worden, in de vorm van statuten en reglementen. Sportbonden zijn vaak onderverdeeld in afdelingen, die de regels van de bond uiteraard moeten naleven. De afdelingen mogen zelf echter ook vaak regels opstellen, bijvoorbeeld in de vorm van regioreglementen. De leden van de bond moeten niet alleen de regels van de bond zelf naleven, maar ook eventuele regels van de afdeling. Op internationaal niveau staat de internationale federatie aan de top. Deze oefent het gezag naar beneden toe uit. De leden van de internationale federatie zijn gehouden de statuten en reglementen van de federatie na te leven. Onder deze internationale federatie staan de continentale confederaties. Deze confederaties zijn gebonden aan de regels van de internationale federatie, maar kunnen zelf ook regels opstellen. De sportbonden die bij de internationale federatie en de continentale confederatie aangesloten zijn, vormen de onderste laag van de piramide. Deze sportbonden moeten zich aan de regels van beide organisaties houden. In bijlage 1 is een schema opgenomen waarin de gelede structuur van de sport naar voren komt.¹⁵

¹⁰ Van Staveren 2007, p. 47.

¹¹ Van Staveren 2007, p. 47.

¹² Olfers 2008, p. 26.

¹³ Van Staveren, *Rode draad 'sport en recht* 1996, afl. 45.

¹⁴ Siekmann, *TvS&R* 2011, afl. 3.

¹⁵ Sportbonden zijn vaak aangesloten bij de olympische familie. In het kader van het onderwerp en de omvang van deze scriptie, wordt de olympische familie buiten beschouwing gelaten.

Internationale federaties hebben vaak alleen rechtspersonen als lid en geen natuurlijke personen. Deze rechtspersonen zijn over het algemeen de nationale bonden van een bepaalde tak van sport. De leden van deze nationale bonden zijn wel via de bond aan de internationale federatie gebonden, maar zijn niet direct lid van deze federatie. Het realiseren van de eigen statutaire verenigingsdoelstelling staat voor de nationale bonden vaak op de eerste plaats, het realiseren van de doelstelling van de federatie is hier secundair aan. De federatie behartigt de belangen van haar leden.¹⁶ Leden van een internationale federatie behouden een bepaalde mate van zelfstandigheid en autonomie. Er wordt samengewerkt zolang dit in ieders voordeel is, bijvoorbeeld tijdens het organiseren van internationale evenementen.¹⁷ Samenwerking is niet noodzakelijk wanneer het gaat om nationale evenementen. Hoewel een nationale bond gebonden is aan de regels die zijn opgenomen in de statuten en reglementen van de internationale federatie, bevatten deze statuten en reglementen vaak weinig tot geen regels met betrekking tot de organisatie van de sport op nationaal niveau. Hierdoor staat het de nationale bond vrij om de sport in het eigen land te reguleren en behoudt de bond een grote mate van zelfstandigheid. De mate van zelfstandigheid van de leden is kleiner in de verhouding tussen de nationale bond en haar leden. De leden van een nationale bond bestaan vaak uit rechtspersonen en natuurlijke leden. Het nastreven van het doel van de bond staat op de eerste plaats. Door lid te worden van een nationale bond, is een vereniging zowel gebonden aan de statuten en reglementen van de bond, als aan de statuten en reglementen van de internationale organisatie waar de bond bij aangesloten is. De vereniging levert een stukje autonomie in, om op mondiaal niveau een bepaalde tak van sport te kunnen beoefenen.¹⁸

§2.3 Conclusie

Aangezien Nederland geen nationale sportwet heeft, is de structuur van de sport gebouwd op het verenigingsrecht. Uit de vrijheid van vereniging vloeit voort dat verenigingen hun organisatie grotendeels naar eigen inzicht in kunnen richten. Het verenigingsrecht bevat enkele dwingendrechtelijke bepalingen waar niet van afgeweken mag worden, maar van veel bepalingen uit boek 2 BW mag wel afgeweken worden bij op schrift gestelde statuten. Een vereniging bezit dus een grote mate van autonomie en heeft de mogelijkheid om eigen regels te formuleren in statuten en reglementen. Bij het formuleren van statuten en reglementen moet wel rekening gehouden worden met de redelijkheid en billijkheid.

Een vereniging is verplicht om twee organen in te stellen, een bestuur en een algemene vergadering. In de wet zijn verschillende bevoegdheden en verplichtingen geformuleerd die aan deze organen toegekend worden. Verdere taken kunnen in de statuten of reglementen geformuleerd worden. Naast deze twee verplichte organen staat het een vereniging vrij om meer organen in te stellen.

De sport is gebouwd op een gelede structuur, waarbij de internationale federaties aan de top staan en gezag naar beneden uitoefenen. Hoewel nationale bonden de regels van de internationale federaties en continentale confederaties na moeten leven, behouden zij toch een bepaalde mate van autonomie met betrekking tot de organisatie van de sport in eigen land. Deze mate van autonomie is veel kleiner in de verhouding tussen nationale sportbond en de daarbij aangesloten leden.

In dit hoofdstuk zijn de juridische organisatie van de sport en het verenigingsrecht in het algemeen besproken. In het volgende hoofdstuk wordt deze theorie toegepast op de organisatie van Badminton Nederland.

¹⁶ Kollen 2007, p. 21.

¹⁷ Kollen 2007, p. 487.

¹⁸ Kollen 2007, p. 487.

Hoofdstuk 3 Badminton Nederland

Badminton Nederland is een sportbond, wat betekent dat het een overkoepelende organisatie voor de badminton sport in Nederland is. Hoewel er meer badmintonbonden in Nederland actief zijn, zoals de Bossche Badminton Federatie en de Helmondse Badminton Bond, kan Badminton Nederland gezien worden als de hoofdbond. Badminton Nederland wordt erkend door het Internationaal Olympisch Comité (hierna: IOC) en is lid van de Badminton World Federation (hierna: BWF). Badminton Nederland is ook met uitsluiting van andere organisaties gerechtigd tot het organiseren van onder andere nationale en internationale kampioenschappen en interlandwedstrijden. Het doel van Badminton Nederland is om de badminton sport, in welke verschijningsvorm dan ook, te bevorderen en te doen bevorderen. Voor verenigingen en badmintonspelers bestaat geen verplichting om zich aan te sluiten bij Badminton Nederland of een andere badmintonbond. Wanneer verenigingen en badmintonspelers echter niet aangesloten zijn bij een nationale bond, kunnen ze ook niet meespelen in competities die door de bond georganiseerd zijn. In dit hoofdstuk wordt de juridische structuur van Badminton Nederland uiteengezet.

§3.1 Structuur van Badminton Nederland

De hoogste macht binnen Badminton Nederland is de Bondsvergadering. De leden van Badminton Nederland worden vertegenwoordigd door afgevaardigden. De Bondsvergadering stelt het beleid vast en beoordeelt de uitvoering hiervan.¹⁹

Badminton Nederland staat onder leiding van een bestuur, dat het Bondsbestuur wordt genoemd. Het Bondsbestuur draagt de verantwoording voor Badminton Nederland. Beroepskrachten en vrijwilligers van Badminton Nederland werken samen binnen de zogeheten Werkorganisatie. Deze Werkorganisatie bestaat uit de volgende onderdelen: Bonds bureau, Topbadminton, Regio's en Commissies. Het Bonds bureau bestaat uit de afdelingen Dienstverlening & Wedstrijdzaken, Ledenservice & Communicatie en Financiële Zaken. Het onderdeel Topbadminton bestaat uit de afdelingen Nationale Selectie, Badminton University, Badminton Academies en Badminton Scholen.²⁰

Badminton Nederland is op grond van art. 1 lid 1 Hoofdstuk 5 Statuten onderverdeeld in regio's, die functioneren als afdelingen van de bond als hoofdvereniging. De regio's bezitten geen rechtspersoonlijkheid, wat blijkt uit art. 2 lid 2 Hoofdstuk 1 Statuten. Badminton Nederland is onderverdeeld in de volgende regio's: Noord, Oost, Centrum, Noord-Holland, Zuid-West, Noord-Brabant en Limburg. Binnen deze regio's zijn regioteams actief met het aanbieden van competitieactiviteiten aan verenigingen.

Badminton Nederland kent verschillende commissies. De belangrijkste commissies zijn de volgende: de Commissie van Beroep, de Financiële Commissie, de Tuchtcommissie, de Reglementscommissie, de Klachtencommissie en de Landelijke Commissie Wedstrijdzaken. Elke commissie heeft haar eigen taak. In bijlage 2 is het algemene organogram van Badminton Nederland opgenomen, in bijlage 3 is het organogram van Badminton Nederland intern opgenomen.

§3.2 De wettelijke vereisten waar Badminton Nederland aan moet voldoen

Badminton Nederland is een vereniging, wat blijkt uit art. 1 lid 1 Hoofdstuk 1 Statuten. Badminton Nederland moet dus rekening houden met de wettelijke bepalingen uit het verenigingsrecht. De wettelijke bepalingen die in het vorige hoofdstuk zijn besproken, worden in dit hoofdstuk op Badminton Nederland toegepast.

¹⁹ 'Bondsvergadering', *Badminton Nederland 2015*, www.badminton.nl (zoek op *bondsvergadering*).

²⁰ 'Organisatie', *Badminton Nederland 2015*, www.badminton.nl (zoek op *organisatie*).

Badminton Nederland is een formele vereniging die rechtsbevoegdheid bezit. Dit blijkt uit art. 2 lid 1 Hoofdstuk 1 Statuten. Badminton Nederland is opgericht bij notariële akte, waarin de statuten zijn opgenomen. De naam en zetel van de vereniging zijn opgenomen in art. 1 Hoofdstuk 1 Statuten. De naam van de vereniging is Nederlandse Badminton Bond, maar als werknaam wordt de naam 'Badminton Nederland' gebruikt. De zetel is te Nieuwegein. Badminton Nederland stelt zich als doel het bevorderen en doen bevorderen van de badmintonsport, in welke verschijningsvorm dan ook, wat blijkt uit art. 4 Hoofdstuk 1 Statuten. De verplichtingen van de leden van Badminton Nederland zijn opgenomen in art. 3 Hoofdstuk 2 Statuten. Uit dit artikel blijkt tevens dat leden verplicht zijn om de statuten en reglementen van Badminton Nederland, besluiten genomen door één van zijn organen en de van toepassing zijnde wedstrijdbepalingen van internationale en Europese bonden en Badminton Nederland na te leven. Uit de reglementen van Badminton Nederland vloeien dus ook verplichtingen van de leden voort. De wijze van bijeenroeping van de algemene vergadering is terug te vinden in art. 4 Hoofdstuk 5 Statuten. In de artt. 1 en 2 Hoofdstuk 4 is opgenomen hoe bestuursleden van Badminton Nederland benoemd worden, de wijze van ontslag van bestuursleden vloeit voort uit art. 2 lid 5 Hoofdstuk 4 Statuten en art. 5 Hoofdstuk 4 Statuten. Uit art. 1 lid 4 Hoofdstuk 8 Statuten blijkt tot slot de bestemming van het batig saldo van Badminton Nederland in het geval van ontbinding. Met deze bepalingen die opgenomen zijn in de statuten, is voldaan aan alle vereisten als opgenomen in art. 2:27 lid 4 BW.

Uit art. 2 lid 5 Hoofdstuk 1 Statuten blijkt dat Badminton Nederland is ingeschreven in het Verenigingsregister, dat wordt gehouden bij de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Utrecht en Omstreken te Utrecht. De bestuurders van Badminton Nederland zijn dus niet hoofdelijk aansprakelijk voor eventuele schulden van de vereniging. De verplichtingen van de leden van Badminton Nederland zijn opgenomen in art. 3 Hoofdstuk 2 Statuten en in de reglementen van Badminton Nederland. Het einde van het lidmaatschap is geregeld in art. 4 Hoofdstuk 2 Statuten. Een lidmaatschap kan beëindigd worden door het overlijden van het lid, opzegging, ontbinding of roeyement.

Uit voorgenoemde bepalingen die in de statuten van Badminton Nederland zijn opgenomen, blijkt dat Badminton Nederland aan alle wettelijke vereisten met betrekking tot de vereniging voldoet.

§3.3 Organen van Badminton Nederland

Badminton Nederland kent verschillende organen, wat blijkt uit art. 2 lid 3 Hoofdstuk 1 Statuten. Uit dit artikel blijkt ook dat de organen van Badminton Nederland geen rechtspersoonlijkheid bezitten. In deze paragraaf worden het Bondsbestuur, de Bondsvergadering en de Reglementscommissie besproken.²¹

Badminton Nederland is op grond van de wet verplicht om minimaal twee organen in te stellen, namelijk een bestuur en een algemene vergadering. Het bestuur van Badminton Nederland wordt het Bondsbestuur genoemd. Het Bondsbestuur bestaat volgens art. 1 Hoofdstuk 4 Statuten uit ten minste vijf personen, te weten een voorzitter, secretaris, penningmeester en twee of meer overige bestuursleden. Bestuursleden van Badminton Nederland moeten op grond van art. 1 lid 2 sub c Hoofdstuk 4 Statuten lid van de vereniging en meerderjarig zijn. Het Bondsbestuur wordt op grond van art. 2 Hoofdstuk 4 Statuten gekozen door de algemene vergadering. Uit art. 3 Hoofdstuk 4 Statuten blijkt dat het Bondsbestuur belast is met het besturen van Badminton Nederland. Badminton Nederland wordt op grond van art. 2 Hoofdstuk 5 Statuten ook vertegenwoordigd door het Bondsbestuur. Het Bondsbestuur is bevoegd om taken te delegeren aan commissies of personen, maar houdt hierbij wel zelf de verantwoordelijkheid. Dit blijkt uit art. 3 lid 2

²¹ In het kader van relevantie en de omvang van deze scriptie, zullen de overige organen van Badminton Nederland buiten beschouwing gelaten worden.

Hoofdstuk 4 Statuten. Op grond van art. 1 lid Hoofdstuk 2 Statuten en art. 4 lid 2 sub a Hoofdstuk 2 Statuten is het Bondsbestuur bevoegd om te beslissen over de toelating en opzegging van leden. Het Bondsbestuur is ook verantwoordelijk voor het bijeenroepen van de algemene vergadering, wat blijkt uit art. 4 Hoofdstuk 5 Statuten. Hierbij stelt het bestuur ook de agenda van de algemene vergadering vast en draagt er zorg voor dat deze agenda aan de leden geopenbaard wordt. Het bestuur van Badminton Nederland is ook bevoegd om voorstellen op de agenda van de Bondsvergadering te zetten. Tot slot is het Bondsbestuur op grond van art. 2 Hoofdstuk 5 Statuten verplicht om van de vermogenstoestand van Badminton Nederland aantekening te houden en verantwoording over het gevoerde beleid af te leggen.

Het tweede belangrijke orgaan binnen Badminton Nederland is de algemene vergadering. Het begrip 'algemene vergadering' heeft een dubbele betekenis; het is het orgaan dat besluiten neemt, maar ook de bijeenkomst van dit orgaan.²² Welke betekenis aan het begrip wordt gegeven, vloeit voort uit het zinsverband waarbinnen het begrip is gebruikt. Uit art. 4 Hoofdstuk 5 Statuten blijkt dat binnen Badminton Nederland jaarlijks ten minste twee maal een algemene vergadering wordt gehouden. De vergadering die jaarlijks in de maand juni plaatsvindt, wordt de Jaarvergadering genoemd. De andere verplichte vergadering wordt de Bondsvergadering genoemd.²³ Hiernaast kunnen nog extra Bondsvergaderingen gehouden worden, wanneer het Bondsbestuur dit noodzakelijk acht of wanneer hiertoe een verzoek wordt gedaan door ten minste vijf afgevaardigden of door de Financiële Commissie. Uit art. 3 Hoofdstuk 5 Statuten blijkt dat de Bondsvergadering alle leden van Badminton Nederland vertegenwoordigt. De Bondsvergadering bestaat uit tweeëndertig afgevaardigden die per regio worden gekozen. Iedere afgevaardigde brengt één stem uit in de Bondsvergadering. De Bondsvergadering oefent binnen Badminton Nederland de hoogste macht uit. Dit vloeit voort uit art. 6 Hoofdstuk 5 Statuten. Aan de Bondsvergadering komen alle bevoegdheden toe, die niet door de wet of de statuten van Badminton Nederland aan andere organen zijn toegekend. Op grond van art. 8 Hoofdstuk 5 Statuten kan de Bondsvergadering slechts geldige besluiten nemen indien ten minste de helft van het aantal afgevaardigden ter vergadering aanwezig is. Besluiten worden genomen met een meerderheid van de uitgebrachte geldige stemmen. Onder meerderheid wordt verstaan meer dan de helft van de uitgebrachte stemmen. Binnen de Bondsvergadering worden ook adviserende leden erkend, waaronder ook de ereleden en de leden van verdienste vallen. Op grond van art. 2 lid 8 Hoofdstuk 5 Statuten hebben deze leden wel spreekrecht op de Bondsvergadering, maar mogen zij niet stemmen.

Naast deze twee verplichte organen, heeft Badminton Nederland nog enkele andere organen vrijwillig ingesteld. Eén van deze organen is de Reglementscommissie. Deze commissie wordt op grond van art. 10 Hoofdstuk 5 Statuten door de Bondsvergadering benoemd. Op grond van art. 1 lid 7 Hoofdstuk 7 Statuten beslist de reglementscommissie inzake de uitleg van een bepaling in de Statuten of een ander reglement of een regeling. De organisatie en de taken van de Reglementscommissie worden in het Algemeen Reglement van Badminton Nederland (hierna: AR) nader uitgewerkt. Uit art. 1 lid 1 Hoofdstuk 5 AR blijkt dat de Reglementscommissie uit leden van Badminton Nederland bestaat, die geen deel uit mogen maken van de bestuurlijke of wetgevende macht in Badminton Nederland. Het streven is om de reglementscommissie uit vijf leden te laten bestaan; op het moment heeft deze echter maar drie leden. De leden van de Reglementscommissie worden door de Bondsvergadering gekozen voor een periode van drie jaar en zijn na hun aftreden aansluitend herkiesbaar. Uit art. 1 lid 6 AR blijkt dat de Reglementscommissie de volgende taken heeft: beslissen inzake de uitleg van een bepaling in de statuten of andere reglementen en regelingen van Badminton Nederland, desgevraagd advies uitbrengen inzake statuten of andere

²² Kollen 2007, p. 353.

²³ Voor de leesbaarheid van deze scriptie wordt naar beide vergaderingen verwezen als 'Bondsvergadering'.

reglementen en regelingen, lacunes in en belangrijke ontwikkelingen verband houdende met de reglementen onderkennen en signaleren aan de betrokken organen van Badminton Nederland en daar waar nodig een toelichting op de reglementen opstellen en bijhouden.

§3.4 Leden van Badminton Nederland

Leden vormen de basis van een vereniging en zijn dus een belangrijke partij binnen het verenigingsrecht. Badminton Nederland is een sportbond en volgens Van Staveren kan er onderscheid gemaakt worden tussen drie categorieën wanneer het gaat om gebondenheid van leden aan een sportbond: een categorie waarbij alleen sportverenigingen lid kunnen worden van de bond, een categorie waarbij alleen natuurlijke personen lid kunnen worden van de bond en een categorie waarbij zowel sportverenigingen als de leden van die sportvereniging lid kunnen worden van de bond.²⁴ Uit art. 1 Hoofdstuk 2 Statuten blijkt dat zowel sportverenigingen als natuurlijke personen lid kunnen worden van Badminton Nederland. Om als sportvereniging lid te worden, moet deze volledige rechtsbevoegdheid hebben en het doel van Badminton Nederland beogen. De aangesloten sportverenigingen worden lid-verenigingen genoemd. De lid-vereniging is vervolgens verplicht de bij haar aangesloten leden als lid bij Badminton Nederland aan te melden, wat blijkt uit art. 3 lid 2 sub b Hoofdstuk 2 Statuten. De leden die door een sportvereniging bij Badminton Nederland worden aangemeld, worden verenigingsleden genoemd. Badminton Nederland is dus een sportbond waarbij het ledenbestand in principe gevormd wordt door zowel de sportverenigingen als de leden van deze sportverenigingen, waardoor de sporter dubbel gebonden is aan de bond. Op grond van art. 1 lid 1 sub c Hoofdstuk 2 Statuten kunnen ook natuurlijke personen (naast de leden van de reeds aangesloten verenigingen) lid worden van Badminton Nederland. Deze leden worden persoonlijke leden genoemd. Onder persoonlijke leden worden onder andere scheidsrechters, ereleden en leden van verdienste verstaan. Tot slot bestaat er op grond van art. 6 Hoofdstuk 2 Statuten een derde categorie van leden, de individuele leden. Dit zijn sporters die rechtstreeks lid zijn van de bond, maar niet onder het door de statuten geregeld persoonlijk lidmaatschap vallen. Deze sporters zijn geen lid van een vereniging en kunnen niet in de door Badminton Nederland georganiseerde competities spelen, maar zij kunnen wel aan toernooien deelnemen.

Uit de statuten van Badminton Nederland vloeien verschillende verplichtingen van de leden voort. Deze verplichtingen zijn onder andere opgenomen in art. 3 Hoofdstuk 2 Statuten. In dit artikel staat dat leden van Badminton Nederland verplicht zijn de statuten, reglementen en besluiten van Badminton Nederland en de Stichting Instituut Sportrechtspraak na te leven, alsmede wedstrijdbepalingen van Badminton Nederland of de internationale bond. De reglementen van Badminton Nederland, die de leden na moeten leven, bevatten ook verplichtingen. Uit art. 3 Hoofdstuk 1 AR blijken bijvoorbeeld de verplichtingen waar lid-verenigingen aan moeten voldoen. Uit de overige reglementen van Badminton Nederland vloeien nog meer verplichtingen van de leden voort.

§3.5 Gelede structuur op nationaal niveau

De gelede structuur is binnen Badminton Nederland terug te vinden in de verhouding tussen sportbond, afdelingen en leden. In deze verhouding is duidelijk de piramidale structuur terug te zien. Bovenaan staat Badminton Nederland, die als nationale bond de overkoepelende organisatie voor de Badminton sport in Nederland is. Volgens de monopolistische structuur vormt Badminton Nederland de top van de badminton sport in Nederland. In het vorige hoofdstuk is besproken dat er maar één organisatie kan zijn die bovenaan de piramide kan staan, omdat er maar één winnaar uitgeroepen kan worden. Toch bestaan er meerdere badmintonbonden in Nederland. Badminton Nederland is echter niet alleen de grootste badmintonbond in Nederland, maar is ook de enige badmintonbond in Nederland die erkend is door het IOC en aangesloten is bij de BWF. Uit art 4 lid 5 Hoofdstuk 1 Statuten blijkt ook dat Badminton Nederland met uitsluiting van andere organisaties gerechtigd is tot het

²⁴ Van Staveren 2007, p. 48.

organiseren van nationale en regiokampioenschappen, nationale en regiocompetities, interlandwedstrijden en internationale toernooien. Badmintonspelers die geen lid van Badminton Nederland zijn, mogen niet aan voorgenoemde activiteiten mee doen en kunnen niet deelnemen aan de Olympische Spelen.

Badminton Nederland is onderverdeeld in regio's. Leden van Badminton Nederland worden automatisch bij een regio ondergebracht, voor lid-verenigingen en verenigingsleden op basis van de vestigingsplaats van de vereniging waarbij zij zijn aangesloten en voor persoonlijke en individuele leden op basis van de woonplaats van het lid. Dit vloeit voort uit art. 1 Hoofdstuk 5 Statuten. Hoewel de regio's geen rechtspersoonlijkheid hebben, vormen zij toch de tweede laag van de piramide die de gelede structuur op nationaal niveau weergeeft. De regio's functioneren als afdelingen van Badminton Nederland en zijn dus ook gebonden aan de regels van Badminton Nederland. Elke regio heeft echter eigen regioreglementen, die vastgesteld worden door de Regiovergadering. Hoewel deze reglementen in de praktijk vaak min of meer hetzelfde zijn, hoeven de leden die onder de regio Limburg vallen, de regioreglementen van de regio Noord niet na te leven. De regio's zijn onderdeel van Badminton Nederland en moeten dus de regels van Badminton Nederland naleven, maar regio's hebben ook de mogelijkheid om zelf regels op te stellen in de vorm van regioreglementen.

De basis van Badminton Nederland wordt gevormd door de leden die bij de bond aangesloten zijn. Deze leden vormen de onderste laag van de piramide. Uit art. 3 Hoofdstuk 2 Statuten blijkt dat de leden van Badminton Nederland verplicht zijn de statuten en reglementen van Badminton Nederland en de besluiten van één van de organen na te leven. Verder zijn de leden verplicht de belangen van Badminton Nederland en de badmintonsport niet te schaden en alle overige verplichtingen die voortvloeien uit het lidmaatschap van Badminton Nederland te aanvaarden en na te komen. Uit deze bepaling blijkt dat leden van Badminton Nederland niet alleen de regels van Badminton Nederland na moeten leven, maar ook de regels die door de regio's opgesteld zijn. De regioreglementen worden namelijk door de Regiovergadering vastgesteld, wat een orgaan van Badminton Nederland is. Door aangesloten te zijn bij Badminton Nederland, geven de lid-verenigingen een stukje autonomie op. In ruil hiervoor kunnen zij op mondiaal niveau de badmintonsport beoefenen.

In bijlage 4 is een schema opgenomen waarin de gelede structuur op nationaal niveau weergegeven is.

§3.6 Gelede structuur op internationaal niveau

De gelede structuur is ook terug te zien op internationaal niveau. Nationale sportorganisaties richtten uit het verlangen om internationale wedstrijden te organiseren en om te voorkomen dat er conflicten ontstonden tussen verschillende nationale sportorganisaties, een internationale sportfederatie in een bepaalde tak van sport op.²⁵ Een internationale federatie kan gezien worden als de overkoepelende organisatie van een bepaalde sport wereldwijd. Internationale federaties zijn vaak weer onderverdeeld in continentale confederaties, die als vertegenwoordigers van de internationale federatie de sport organiseren in een bepaalde regio. De nationale sportbonden vormen de basis van de internationale federaties en continentale confederaties.

De piramidale structuur is in de verhouding tussen deze organisaties terug te zien. Bovenaan de piramide staat de internationale federatie, die gezien wordt als de hoofdvereniging van de sport wereldwijd. Deze hoofdvereniging oefent gezag uit naar beneden toe. Per sport is er slechts één internationale federatie die erkend is door het IOC en die de desbetreffende sport wereldwijd organiseert. De internationale federatie voor de badmintonsport is de BWF. De BWF erkent verschillende continentale confederaties, die de tweede laag van de

²⁵ Olfers 2008, p. 28.

piramide vormen. De continentale federatie die voor Badminton Nederland van belang is, is de Badminton Europe Confederation (hierna: BEC). De onderste laag van de piramide bestaat uit de nationale bonden, waaronder ook Badminton Nederland valt. In bijlage 5 is een schema opgenomen waaruit de gelede structuur op internationaal niveau blijkt.

§3.6.1 Badminton World Federation

De BWF is de internationale federatie voor de badmintonsport en is door het IOC erkend als de overkoepelde organisatie van de badmintonsport wereldwijd. De BWF is opgericht met als doel het reguleren, ontwikkelen en promoten van badminton wereldwijd en heeft van het IOC en de bij de organisatie aangesloten leden ook de bevoegdheid hiertoe gekregen. De missie van de BWF is om alle belanghebbenden binnen de badmintonsport te leiden en te inspireren, om internationale evenementen van wereldklasse te organiseren en om er door middel van innovatie en ontwikkeling voor te zorgen dat badminton wereldwijd een leidende sport wordt.²⁶

De drie belangrijkste organen van de BWF zijn de General Meeting, het Council en het Executive Board. Deze organen kunnen vergeleken worden met de algemene vergadering, het bestuur en de Raad van Commissarissen zoals we die kennen in het Nederlandse verenigingsrecht. In de General Meeting worden besluiten genomen door middel van stemrecht. In de General Meeting van de BWF wordt gestemd via afgevaardigden. Uit art. 15 lid 21 BWF Constitution blijkt dat elk lid minimaal één en maximaal vijf stemmen uit kan brengen in de General Meeting. Het Council van de BWF is verantwoordelijk voor de dagelijkse gang van zaken, wat blijkt uit art. 19 BWF Constitution. De taken van het Council bestaan onder andere uit het opstellen van reglementen, richtlijnen en andere regels die niet onder de bevoegdheid van de General Meeting vallen, het nemen van stappen zodat het doel van de BWF nagestreefd kan worden, het uitvoeren of laten uitvoeren van beslissingen die genomen zijn in de General Meeting en zorg dragen voor handhaving en uitleg van de statuten. Het Executive Board heeft als taak het Council van de BWF te ondersteunen. Het Executive Board is ook bevoegd besluiten te nemen indien het Council deze taak aan haar gedelegeerd heeft. Bepalingen omtrent het Executive Board zijn opgenomen in art. 22 BWF Constitution.

Op grond van artikel 8 van de BWF Constitution is het mogelijk om lid te worden van de BWF, mits aan bepaalde voorwaarden voldaan wordt. Zo moet de organisatie die lid wil worden onder andere door het Council van de BWF erkend worden als de algemene organisatie die de sport in eigen land aanstuurt, wat ook betekent dat er maar één organisatie per land aangesloten kan zijn bij de BWF. Verder moet de organisatie die lid wil worden zich bevinden op het territorium van een land dat door de internationale gemeenschap erkend is als een onafhankelijke en soevereine staat, moeten de statuten van de organisatie overeenkomen met de principes en doelen van de BWF en moet de organisatie wettelijk geregistreerd zijn. Badminton Nederland is aangesloten bij de BWF, wat blijkt uit artikel 4 van de statuten van Badminton Nederland. Uit dit artikel blijkt ook dat Badminton Nederland in Nederland leiding geeft aan de badmintonsport en in en buiten Nederland optreedt als de vertegenwoordigende organisatie voor de beoefenaren van de badmintonsport in Nederland. Badminton Nederland is dan ook de enige Nederlandse organisatie die aangesloten is bij de BWF.

§3.6.2 Badminton Europe Confederation

Uit artikel 9 van de BWF Constitution volgt dat de BWF de oprichting van vijf continentale confederaties voor Afrika, Azië, Europa, Oceanië en Pan Amerika erkent. Deze continentale confederaties zullen als vertegenwoordigers van de BWF de badmintonsport promoten en reguleren. De continentale federaties kunnen als het ware als regio's van de BWF gezien worden, alleen bezitten de continentale federaties rechtspersoonlijkheid. De continentale

²⁶ 'Mission', *Badminton World Federation 2015*, <http://www.bwfbadminton.org> (zoek op Mission).

confederaties promoten en reguleren de badmintonsport als vertegenwoordigers van de BWF. Uit artikel 9 van de BWF Constitution blijkt dat de statuten, principes en regels van de continentale confederaties overeen moeten komen met die van de BWF. Uit dit artikel blijkt ook dat leden die aangesloten zijn bij de BWF automatisch lid worden van de continentale federatie die correspondeert met de olympische continentale organisatie van het lid. In het geval van Badminton Nederland is dit de BEC. Dit blijkt ook uit art. 7 Hoofdstuk A Badminton Europe Rules.

De BEC is de vertegenwoordiger van de BWF in Europa. Uit Hoofdstuk B Badminton Europe Rules vloeit voort dat de BEC zichzelf ten doel heeft gesteld om de badmintonsport in Europa te promoten, reglementen op te stellen voor het organiseren van Europese evenementen, dit in samenwerking met de nationale bonden, en lange- en korte termijn plannen op te stellen in verband met het ontwikkelen en promoten van zowel de sport als het imago van badminton in Europa. De BEC heeft twee belangrijke organen, namelijk de Delegates' Meeting en het Council. Deze twee organen kunnen gezien worden als de algemene vergadering en het bestuur uit het Nederlandse verenigingsrecht. Binnen de Delegates' Meeting van de BEC wordt gestemd door een afgevaardigdensysteem. Elk lid van de BEC heeft één stem in de Delegates' Meeting. Dit vloeit voort uit art. 1 Hoofdstuk D Badminton Europe Rules. Het Council is het orgaan van de BEC dat zorg draagt voor een goed verloop van de dagelijkse gang van zaken. De taken van het Council bestaan onder andere uit het laten organiseren van evenementen van de BEC door nationale bonden en uit het benoemen van personeel.

§3.6.3 Regels van de BWF en de BEC

De BWF en de BEC hebben regels opgesteld die Badminton Nederland moet naleven. Deze regels vloeien voort uit de statuten en reglementen van beide organisaties. Uit art. 4 lid 3 Hoofdstuk 1 Statuten blijkt dat Badminton Nederland is aangesloten bij de BWF en de BEC. Uit art 3 lid 1 sub a Hoofdstuk 2 Statuten blijkt dat de leden van Badminton Nederland de wedstrijdreglementen van de BWF en de BEC moeten naleven. Badminton Nederland heeft echter ook eigen statuten en reglementen. In deze paragraaf wordt bekeken met welke regels van de BWF en de BEC Badminton Nederland rekening moet houden en hoeveel vrijheid de organisatie heeft om naar eigen inzicht regels op te stellen.

Op grond van art. 30.1 jo. 30.2 BWF Constitution zijn de leden van de BWF gehouden tot het erkennen en accepteren van de BWF Constitution. De leden van de BWF erkennen de BWF op grond van dit artikel ook als de autoriteit op het gebied van internationaal badminton. Uit art. 8.3 BWF Constitution blijkt bovendien dat de statuten van de leden van de BWF overeen moeten komen met de statuten en principes van de BWF. De leden van de BWF zijn ook gehouden om de reglementen van de BWF na te leven. Uit art. 7.30 BWF Constitution vloeit voort dat onder de definitie 'statuten', zoals die in de BWF Constitution gebruikt wordt, ook de reglementen van de BWF vallen. Wanneer in de BWF Constitution dus het begrip 'statuten' gebruikt wordt, wordt 'statuten en reglementen' bedoeld. Dit houdt in dat de statuten van Badminton Nederland niet in strijd mogen zijn met de statuten of reglementen van de BWF.

De BWF heeft een reglement opgesteld dat 'Laws of Badminton' heet. In dit reglement zijn regels opgenomen omtrent de velden, shuttles, rackets en andere benodigdheden voor badminton. In dit reglement zijn ook de spelregels van badminton opgenomen. Het reglement 'Laws of Badminton' is een reglement dat alle leden van de BWF moeten naleven, omdat dit reglement zorgt voor eenheid binnen de sport. De overige reglementen van de BWF hebben allemaal te maken met internationale aangelegenheden, zoals internationale competities, internationale toernooien en interlandwedstrijden. Wanneer Badminton Nederland dergelijke evenementen organiseert of wanneer leden van Badminton Nederland aan dergelijke evenementen meedoen, moeten de reglementen van de BWF nageleefd worden. De BWF heeft geen reglementen vastgesteld die in gaan op nationale aangelegenheden van leden.

Uit art. 5 BWF Constitution blijkt dat autonomie een fundamenteel principe van de internationale sport is. De leden van de BWF hebben op grond van dit artikel dan ook volledige autonomie in hun eigen territorium. De BWF mengt zich niet in puur nationale zaken, tenzij het internationale imago van de sport hierdoor geschaad wordt. De leden van de BWF kunnen hun nationale zaken geheel zelfstandig organiseren en moeten er zorg voor dragen dat derde partijen zich niet in hun zaken mengen. Dit laatste heeft als doel dat leden van de BWF autonoom blijven en niet beïnvloed worden door politieke, religieuze of financiële druk. Deze autonomie brengt ook met zich mee dat leden van de BWF op grond van de BWF Constitution een intern verkiezingssysteem in hun statuten op moeten nemen, waardoor de onafhankelijkheid van het lid gewaarborgd wordt. Wanneer het gaat om internationale aangelegenheden moet Badminton Nederland dus rekening houden met de regels die voortvloeien uit de statuten en reglementen van de BWF. Wanneer het gaat om nationale aangelegenheden, zoals nationale competities, is Badminton Nederland vrij om de organisatie hiervan zelf in te richten, mits de belangen van de badmintonsport hierdoor niet geschonden worden en de regels niet in strijd zijn met de statuten en reglementen van de BWF.

Uit art. 6 Hoofdstuk I BEC Rules vloeit voort dat leden van de BEC gehouden zijn de statuten, reglementen en besluiten van de BEC na te leven en niet in strijd met de principes en reputatie van de BEC mogen handelen. Uit dit artikel blijkt ook dat leden van de BEC niet in strijd met reglementen van de BWF mogen handelen. Gebeurt dit wel, dan is de BEC bevoegd om straffen op te leggen. De BEC stelt op grond van art. 2 Hoofdstuk B BEC Rules reglementen op met betrekking tot de organisatie van Europese kampioenschappen en andere evenementen, in samenwerking met de nationale bonden die bij de BEC aangesloten zijn. De reglementen van de BEC hebben allemaal betrekking op Europese aangelegenheden, zoals het Europees mannen en vrouwenkampioenschap, het Europees gemengd kampioenschap en het Europees jeugdkampioenschap. De BEC heeft geen regels opgesteld die betrekking hebben op nationale aangelegenheden. Badminton Nederland is bevoegd om zelf regels op te stellen met betrekking tot nationale aangelegenheden, aangezien de BEC hier geen regels voor heeft gesteld. De BEC is bovendien gebonden aan de statuten van de BWF, waarin is opgenomen dat leden van de BWF bevoegd zijn om zelf regels op te stellen die betrekking hebben op nationale aangelegenheden. De BEC mag deze autonomie niet beperken. Aangezien de BWF een grote mate van zelfstandigheid aan de nationale bonden toekent, zou het in strijd zijn met de statuten van de BWF wanneer de BEC deze autonomie wegneemt.

§3.7 Conclusie

Badminton Nederland is de overkoepelende organisatie van de badmintonsport in Nederland. Badminton Nederland is een vereniging en is daarom gebonden aan de bepalingen uit het verenigingsrecht. Uit de statuten van Badminton Nederland blijkt dat de organisatie aan alle vereisten die de wet aan verenigingen stelt voldoet. Badminton Nederland heeft een bestuur en een algemene vergadering, wat op grond van de wet verplicht is. De bevoegdheden van deze organen zijn in de statuten opgenomen. Verder heeft Badminton Nederland vrijwillig nog meer organen ingesteld, waaronder een Reglementscommissie.

De leden van Badminton Nederland kunnen bestaan uit verenigingen en natuurlijke personen. Wanneer een vereniging lid wordt van Badminton Nederland, is deze verplicht haar leden ook aan te melden bij de bond. Verenigingsleden zijn dus dubbel gebonden aan Badminton Nederland. De verplichtingen van de leden zijn opgenomen in de statuten en reglementen van Badminton Nederland. In het volgende hoofdstuk wordt nader op de reglementen van Badminton Nederland ingegaan.

De verhouding tussen Badminton Nederland, de regio's en de leden vormt de gelede structuur op nationaal niveau. Badminton Nederland oefent gezag uit naar beneden. De

regio's en de leden leven de statuten en reglementen van Badminton Nederland na. De regio's mogen echter zelf ook reglementen opstellen, die de leden die bij desbetreffende regio zijn ondergebracht moeten naleven. Leden van Badminton Nederland leveren een stukje zelfstandigheid en autonomie in door zich aan te sluiten bij Badminton Nederland.

Badminton Nederland is aangesloten bij de BWF en de BEC. Deze verhouding vormt de gelede structuur op internationaal niveau. De BWF is de internationale federatie van de badminton sport. De nationale bonden vormen de basis van de BWF. Per land kan maar één bond erkend worden door de BWF. Leden zijn verplicht de statuten en reglementen van de BWF na te leven. Uit de statuten blijkt echter dat de BWF autonomie erg belangrijk vindt. Nationale bonden kunnen zelfstandig regels opstellen die te maken hebben met nationale aangelegenheden. De reglementen van de BWF hebben alleen betrekking op de spelregels, die internationaal gehandhaafd worden, en op internationale aangelegenheden. Badminton Nederland behoudt dus een grote mate van autonomie. Dit geldt ook voor de verhouding tussen de BEC en Badminton Nederland. De BEC is erkend door de BWF en is gehouden de statuten en reglementen van de BWF na te leven. De statuten en reglementen van de BEC mogen niet in strijd zijn met de statuten en reglementen van de BWF. De reglementen van de BEC hebben alleen betrekking op Europese aangelegenheden, waardoor Badminton Nederland zijn autonomie met betrekking tot het regelen van nationale aangelegenheden behoudt.

Hoofdstuk 4 Reglementen

In de vorige hoofdstukken is besproken dat verenigingen een grote mate van autonomie hebben wanneer het gaat om het inrichten van hun organisatie. Verenigingen kunnen in hun statuten en reglementen lidmaatschapsrechten- en plichten voor leden formuleren en naar eigen inzicht organen instellen. Er kan een onderscheid gemaakt worden tussen statuten en reglementen. Onder statuten wordt verstaan het samenstel van regels dat de organisatie van de rechtspersoon bepaalt.²⁷ Reglementen bevatten nadere regels, die niet uitgewerkt zijn in de statuten. In dit hoofdstuk wordt uiteengezet wat het juridisch karakter van een reglement is, hoe reglementen binnen Badminton Nederland vastgesteld en gewijzigd worden en wie aan de reglementen van Badminton Nederland gebonden is. Tot slot wordt de structuur van het BCR en het RCR uiteengezet en wordt ingegaan op de overeenkomsten en verschillen tussen deze reglementen.

§4.1 Het juridisch karakter van een reglement

Reglementen zijn niet-statelijke regels van private aard.²⁸ Een reglement is een thematische bundeling van regels waarin de organisatie van de vereniging nader is uitgewerkt, rechten en verplichtingen van de leden zijn vastgelegd en eventueel een in de vereniging te volgen werkwijze is bepaald.²⁹ Uit art. 1 Hoofdstuk 7 Statuten blijkt dat de organisatie van Badminton Nederland, alsmede de taken en bevoegdheden van zijn organen, nader uitgewerkt worden in de reglementen. Het begrip 'reglement' is niet nader uitgewerkt in Boek 2 BW, uit de wet blijkt niet wat onder dit begrip wordt verstaan. Dit houdt in dat verenigingen niet gebonden zijn aan een wettelijke omschrijving van het begrip 'reglement' en dat reglementen dus vorm vrij ingericht kunnen worden.³⁰ Hierbij moet wel rekening gehouden worden met de redelijkheid en billijkheid zoals die in art. 2:8 BW is neergelegd. Uit Boek 2 BW vloeit geen verplichting voort om reglementen van verenigingen openbaar te maken of in te schrijven in het handelsregister. Uit het systeem van de wet vloeit wel voort dat reglementen schriftelijk worden vastgesteld.³¹ Art. 2:6 BW gaat in op de openbaarmaking van reglementen en de werking van reglementen tegenover derden. Dit artikel is alleen van toepassing op reglementen die op grond van de wet openbaar gemaakt moeten worden. Hoewel verenigingen niet verplicht zijn om reglementen openbaar te maken, blijkt uit dit artikel wel dat reglementen op schrift gesteld zijn. Op grond van art. 1 lid 6 Hoofdstuk 7 Statuten wordt ieder lid van Badminton Nederland bovendien geacht de reglementen van Badminton Nederland te kennen. Om er voor te zorgen dat leden van Badminton Nederland kennis kunnen nemen van de reglementen, is het wenselijk dat deze reglementen op schrift gesteld zijn.

Aangezien verenigingen niet gebonden zijn aan een wettelijke bepaling van het begrip 'reglement', heeft de vereniging veel vrijheid om naar eigen inzicht reglementen op te stellen. In de reglementen mag echter niet alles opgenomen worden. Onderwerpen die op grond van de wet in de statuten geregeld moeten worden, mogen niet in een reglement opgenomen worden. Art. 2:27 lid 4 BW benoemt bijvoorbeeld bepalingen die verplicht in de statuten opgenomen moeten worden. Wanneer er sprake is van wettelijke bepalingen waar in de statuten van afgeweken mag worden, dan moet deze afwijking opgenomen worden in de statuten en niet in een reglement. Het is echter wel mogelijk om een bepaling die verplicht in de statuten opgenomen moet worden verder uit te werken in een reglement. Dit blijkt uit art. 2:27 lid 4 sub c BW en art. 2:34a BW. In deze artikelen staat dat verbintenissen slechts bij of krachtens de statuten aan het lidmaatschap van een vereniging worden verbonden en dat de statuten van een vereniging de verplichtingen van leden of de wijze waarop verplichtingen aan leden kunnen worden opgelegd moeten bevatten. De mogelijkheid om een statutaire

²⁷ Asser/Rensen 2-III* 2012.

²⁸ Westhoff, *TvS&R* 2013, afl. 4.

²⁹ Kollen 2007, p. 120.

³⁰ Kollen 2007, p. 119.

³¹ Mosselman 2012, p. 51.

verplichting verder uit te werken in de reglementen, blijkt uit de woorden 'krachtens de statuten' en 'de wijze waarop verplichtingen aan leden kunnen worden opgelegd'. Wanneer een vereniging verplichtingen op wil leggen aan haar leden, moet dit uitdrukkelijk in de statuten geformuleerd worden. Verplichtingen die uit reglementen voortvloeien, moeten een statutaire grondslag hebben. De verplichtingen zelf hoeven niet expliciet verwoord te worden, de wijze waarop verplichtingen opgelegd kunnen worden wel. Uit art. 3 Hoofdstuk 2 Statuten blijkt dat leden van Badminton Nederland verplicht zijn de reglementen van Badminton Nederland na te leven. In deze reglementen zijn vervolgens verplichtingen voor de leden van Badminton Nederland opgenomen. Zo vloeit uit art. 3 lid 1 Hoofdstuk 1 AR voort welke bepalingen lid-verenigingen van Badminton Nederland verplicht in hun statuten op moeten nemen en blijkt uit art. 1 Hoofdstuk 4 Algemeen Wedstrijdreglement Badminton Nederland aan welke vereisten spelers moeten voldoen om deel te mogen nemen aan wedstrijden georganiseerd door Badminton Nederland.

Uit de statuten van Badminton Nederland blijkt ook dat de organisatie verschillende commissies kent. Uit art. 9 lid 3 Hoofdstuk 5 Statuten blijkt dat de organisatie, werkwijze, taken en bevoegdheden van de commissies nader geregeld worden in het AR. Art. 3 Hoofdstuk 3 AR gaat in op de commissies van Badminton Nederland. In dit artikel wordt onder andere de wijze van benoeming van leden van commissies geregeld, mits niet anders is bepaald in de statuten of reglementen. Uit art. 3 lid 3 Hoofdstuk 3 AR volgt dat de taken en werkwijze van commissies nader geregeld worden bij reglement of instellingsbesluit. Uit deze constructie blijkt dat bepalingen uit de statuten verder uitgewerkt kunnen worden in de reglementen van de vereniging.

§4.2 Het vaststellen en wijzigen van reglementen

De wet geeft niet aan welk orgaan bevoegd is tot het vaststellen van reglementen. Dit houdt in dat een vereniging de vrijheid heeft om zelf te bepalen welk orgaan hiertoe bevoegd is. Vaak worden reglementen vastgesteld door de algemene vergadering, maar soms ook door het bestuur of door een ander orgaan van de vereniging. Vrijwel elk reglement bevat verplichtingen. Op grond van de wet moet een vereniging in de statuten opnemen op welke wijze verplichtingen aan leden opgelegd kunnen worden. In de statuten van Badminton Nederland is opgenomen dat de reglementen verplichtingen voor de leden bevatten. Om de leden duidelijkheid te verschaffen over het orgaan dat de verplichtingen in de reglementen formuleert, is het verstandig om ook in de statuten op te nemen welk orgaan bevoegd is tot het vaststellen en wijzigen van reglementen.³² Reglementen die door de algemene vergadering worden opgesteld hebben overigens meer rechtskracht dan reglementen die door een ander orgaan vastgesteld zijn. Uit een reglement dat door de algemene vergadering is vastgesteld blijkt namelijk wat de meerderheid van de leden heeft gewild. De meerderheid van de leden verbindt vervolgens de minderheid.³³

Op grond van art. 1 lid 1 Hoofdstuk 7 Statuten worden de reglementen van Badminton Nederland vastgesteld en gewijzigd door de Bondsvergadering. Een voorstel tot het vaststellen of wijzigen van een reglement kan op de agenda van de Bondsvergadering gezet worden. Dit blijkt uit art. 7 lid 2 Hoofdstuk 5 Statuten. Zowel afgevaardigden als het Bondsbestuur kunnen voorstellen voor de Bondsvergadering indienen. Uit art. 7 lid 3 Hoofdstuk 5 Statuten blijkt dat afgevaardigden van Badminton Nederland bevoegd zijn om voorstellen voor de Bondsvergadering in te dienen. Dit kan een voorstel tot het wijzigen van een bepaald reglement zijn. In voorgenoemd artikel staat niet expliciet dat het Bondsbestuur ook bevoegd is om voorstellen in te dienen die tijdens de Bondsvergadering behandeld worden. Het Bondsbestuur roept echter op grond van art. 4 Hoofdstuk 5 Statuten de Bondsvergadering bijeen en stelt de agenda voor de Bondsvergadering op. Hieruit vloeit voort dat het Bondsbestuur ook bevoegd is om voorstellen in te dienen. Aangezien het

³² Kollen 2007, p. 122.

³³ Kollen 2007, p. 122.

Bondsbestuur de agenda voor de Bondsvergadering opstelt, is het gevolg dat zij ook voorstellen op de agenda kunnen zetten. In de praktijk komen voorstellen tot het wijzigen van reglementen vaak vanuit de organisatie van Badminton Nederland, bijvoorbeeld vanuit de Afdeling Dienstverlening & Wedstrijdzaken. Het Bondsbestuur neemt dit voorstel over en zet het op de agenda van de Bondsvergadering. Een voorstel tot het vaststellen of wijzigen van een reglement kan dus door zowel de afgevaardigden binnen de Bondsvergadering als door het Bondsbestuur op de agenda van de Bondsvergadering gezet worden.

Uit de statuten van Badminton Nederland vloeien verschillende termijnen voort voor het openbaar maken van de agenda van de Bondsvergadering en het toevoegen van voorstellen op de agenda. Uit art. 7 lid 1 sub b en sub c Hoofdstuk 5 Statuten blijkt dat de agenda en de bijbehorende stukken van de Jaarvergadering ten minste vier weken voor de Jaarvergadering bekend gemaakt worden en dat de agenda en bijbehorende stukken van de overige Bondsvergaderingen ten minste tien dagen voor de vergadering bekend gemaakt worden. Wanneer wijziging van een reglement wordt voorgesteld, geschiedt de bekendmaking van de agenda en bijbehorende stukken op grond van art. 7 lid 1 sub d Hoofdstuk 5 Statuten ten minste zes weken voor desbetreffende Bondsvergadering. De termijn voor het indienen van voorstellen bedraagt op grond van art. 7 lid 3 Hoofdstuk 5 Statuten uiterlijk vijf weken voor de Jaarvergadering en uiterlijk drie weken voor de dag van een andere Bondsvergadering. Op grond van dit artikel bedraagt de termijn voor het indienen van voorstellen die betrekking hebben op een reglementswijziging twee maanden voor de dag van de Bondsvergadering. Het bekendmaken van de agenda en het indienen van voorstellen moet dus eerder gebeuren wanneer sprake is van een voorstel dat betrekking heeft op het wijzigen van een reglement. De reden hiervoor is dat afgevaardigden op deze manier meer tijd hebben om na te denken over het voorstel, hier een mening over te vormen en het voorstel eventueel te bespreken met de regio of verenigingen.

Wanneer het voorstel tot het vaststellen of wijzigen van reglementen in de Bondsvergadering wordt behandeld, wordt over dit voorstel gestemd. Er kan door de Bondsvergadering pas een geldig besluit genomen worden, wanneer ten minste de helft van het aantal afgevaardigden in functie aanwezig is. Dit blijkt uit art. 8 lid 1 sub a Hoofdstuk 5 Statuten. Op grond van art. 1 lid 2 Hoofdstuk 7 Statuten wordt een voorstel tot het instellen of wijzigen van een reglement aangenomen bij een gewone meerderheid van stemmen. Onder een meerderheid van de stemmen wordt op grond van art. 8 lid 2 sub b Hoofdstuk 5 Statuten meer dan de helft van de uitgebrachte stemmen verstaan. Alleen afgevaardigden die aanwezig zijn kunnen stemmen, stemmen bij volmacht is niet mogelijk. Reglementen die in strijd zijn met de statuten, worden op grond van art. 1 lid 2 Hoofdstuk 7 Statuten niet aangenomen. Wanneer een voorstel tot het vaststellen of wijzigen van een reglement door de Bondsvergadering is goedgekeurd, wordt dit voorstel bekend gemaakt en treedt het daarna in werking.

4.3 Gebondenheid aan reglementen

Uit een reglement moet blijken wie gebonden is aan de bepalingen uit het reglement. Uit art. 1 Hoofdstuk 1 Tuchtreglement Badminton Nederland blijkt bijvoorbeeld dat het Tuchtreglement van toepassing is op alle leden van Badminton Nederland. Reglementen gelden niet voor één bepaald persoon, maar zijn van algemene strekking.³⁴ Een reglement dat door de algemene vergadering is vastgesteld, geldt na de inwerkingtreding meestal voor alle leden van de vereniging. De reglementen van Badminton Nederland gelden dus ook voor leden die niet aanwezig waren op de Bondsvergadering of die – wel aanwezig – tegen hebben gestemd.³⁵ Uit art. 3 lid 1 sub a Hoofdstuk 2 Statuten, blijkt dat leden van Badminton Nederland verplicht zijn de reglementen van Badminton Nederland na te leven en dus gebonden zijn aan deze reglementen. Het Bondsbestuur, de Bondsvergadering en de commissies van Badminton Nederland moeten de reglementen ook naleven. Dit brengt met

³⁴ Westhoff, *TvS&R* 2013, afl. 4.

³⁵ Kollen 2007, p. 97.

zich mee dat deze organen minder beleidsvrijheid hebben, naarmate er meer bepalingen in de reglementen opgenomen zijn. Uit een reglement kan ook blijken dat het reglement niet van toepassing is op alle leden, maar op een bepaalde groep leden of een orgaan van de vereniging.³⁶ Wanneer een reglement van toepassing is op een orgaan, heeft dit interne werking en zijn anderen dan dit bepaalde orgaan hier niet aan gebonden.

Een voorbeeld van reglementen binnen Badminton Nederland die alleen voor een bepaalde groep gelden, zijn de Regioreglementen. Badminton Nederland kent naast de reglementen die voor alle leden van de bond gelden ook Regioreglementen. Onder een Regioreglement van Badminton Nederland wordt op grond van art. 2 Hoofdstuk 7 Statuten een besluit van de Regiovergadering verstaan dat algemeen bindende bepalingen inzake de voor deze Regio te organiseren wedstrijden bevat. Regioreglementen worden niet vastgesteld door de Bondsvergadering, maar door de Regiovergadering en kunnen al dan niet een aanvulling zijn op reeds bestaande reglementen. Regioreglementen mogen niet in strijd zijn met statuten en algemene reglementen van Badminton Nederland en gelden alleen voor de leden van een bepaalde regio. Badminton Nederland kent geen reglementen die alleen voor een specifiek orgaan gelden en dus alleen interne werking hebben. In de reglementen van Badminton Nederland zijn wel verschillende bepalingen opgenomen die interne werking hebben, zoals art. 1 Hoofdstuk 5 AR. In dit artikel zijn de taken en bevoegdheden van de Reglementscommissie opgenomen.

§4.4 Het Bondscompetitiereglement en het Regiocompetitiereglement

Badminton Nederland kent een Bondscompetitie en per regio een Regiocompetitie. De bepalingen omtrent deze competities zijn opgenomen in het BCR en het RCR. Dit zijn ook de reglementen die centraal staan in deze scriptie. De verenigingsleden die in de Bondscompetitie of in de Regiocompetitie spelen zijn gebonden aan deze reglementen. In deze paragraaf wordt de opbouw en de inhoud van het BCR en het RCR besproken.

§4.4.1. Bondscompetitiereglement

De Bondscompetitie is de landelijke competitie die georganiseerd wordt door de Landelijke Commissie Wedstrijdzaken (hierna: LCW). De bepalingen omtrent de Bondscompetitie zijn opgenomen in het BCR, dat opgenomen is in bijlage 6. Het BCR regelt de volgende onderwerpen, die per hoofdstuk ingedeeld zijn:

- Hoofdstuk 1: Definities, afkortingen en algemene bepalingen
- Hoofdstuk 2: Indeling van de competitie en vaststelling van het programma
- Hoofdstuk 3: Opmaken van competitiestanden en beslissingswedstrijden
- Hoofdstuk 4: Wedstrijdfunctionarissen
- Hoofdstuk 5: Gerechtigde spelers
- Hoofdstuk 6: Verplichtingen van de deelnemende verenigingen
- Hoofdstuk 7: Dispensaties
- Hoofdstuk 8: Protest en beroep
- Hoofdstuk 9: Overtredingen en administratieve verzuimen
- Hoofdstuk 10: Slotbepalingen

Hoofdstuk 1

In Hoofdstuk 1 BCR zijn definities opgenomen van alle badminton gerelateerde begrippen die terug te vinden zijn in het BCR en waar enige onduidelijkheid over zou kunnen ontstaan. Verder is in dit hoofdstuk opgenomen welke bepalingen, naast het BCR, nog meer van toepassing zijn op wedstrijden uit de Bondscompetitie en wie de leiding heeft over deze competitie.

³⁶ Kollen 2007, p. 123.

Hoofdstuk 2

Hoofdstuk 2 BCR regelt de indeling van de competitie en de vaststelling van het programma. In dit hoofdstuk wordt beschreven hoe de indeling van de competitie in divisies en afdelingen tot stand komt. Er is opgenomen hoeveel partijen in een wedstrijd in de Bondscompetitie worden gespeeld en er wordt beschreven hoe het competitieprogramma samengesteld wordt. Verder zijn in dit hoofdstuk bepalingen opgenomen omtrent de terugtrekking van teams, de indeling van meerdere teams van één vereniging en uit- en thuiswedstrijden. Er wordt ook beschreven hoe het competitieprogramma gewijzigd kan worden en op welke wijze de competitiegegevens bekend gemaakt worden.

Hoofdstuk 3

Hoofdstuk 3 BCR gaat in op het opmaken van de competitiestanden en beslissingswedstrijden. De wijze waarop wedstrijdpunten toegekend worden en de ranglijst opgemaakt wordt, is terug te vinden in dit hoofdstuk. In dit hoofdstuk wordt ook beschreven welke teams als kampioen aangewezen kunnen worden, hoe de promotie-degradatie regeling wordt opgesteld en wat in deze regeling opgenomen dient te worden en wanneer teams van deelname aan de Bondscompetitie uitgesloten kunnen worden. Tot slot wordt in dit hoofdstuk ingegaan op beslissingswedstrijden.

Hoofdstuk 4

In Hoofdstuk 4 BCR wordt het begrip 'wedstrijdfunctionaris', nader toegelicht. Er wordt besproken hoe wedstrijdfunctionarissen aangesteld kunnen worden en welke taken een wedstrijdfunctionaris heeft. Er is ook een bepaling opgenomen met vereisten voor de rapportage die de wedstrijdfunctionaris na een wedstrijd op moet maken.

Hoofdstuk 5

Hoofdstuk 5 BCR bevat bepalingen omtrent gerechtigde spelers. In dit hoofdstuk zijn vereisten geformuleerd waar een speler aan moet voldoen indien hij voor een vereniging uit wil komen in een Bondscompetitiewedstrijd. Er wordt ingegaan op het uitkomen voor meerdere verenigingen of teams en de wijze waarop een speler kan veranderen van vereniging waarvoor hij uit wil komen. Ook zijn er bepalingen opgenomen omtrent het uitkomen in verschillende teams in één competitieweek, het uitkomen in verschillende partijen in één wedstrijd en het uitkomen in beslissingswedstrijden. Verder wordt in dit hoofdstuk nader ingegaan op vastspelers en invallers en de manier waarop de opgave van vastspelers en de opstelling gewijzigd kunnen worden. Tot slot wordt de medische keuring kort besproken.

Hoofdstuk 6

In hoofdstuk 6 BCR zijn de verplichtingen van de aan de Bondscompetitie deelnemende verenigingen opgenomen. Deze verplichtingen hebben onder andere betrekking op het doorgeven van verenigingsgegevens, het uitspelen van de competitie, inleggeld en opgaven en inlichtingen. Verder zijn in dit hoofdstuk voorschriften opgenomen omtrent accommodatie, kleding, speelbanen en shuttles en zijn verplichtingen omtrent speeldagen en –datum, aanvangstijd, opstellingen en wedstrijdformulieren geformuleerd. Tot slot wordt in dit hoofdstuk ingegaan op niet of onvolledig gespeelde wedstrijden.

Hoofdstuk 7

Hoofdstuk 7 BCR gaat in op dispensaties. In dit hoofdstuk is opgenomen van welke artikelen uit het BCR dispensatie verleend kan worden en hoe de procedure tot het verlenen van dispensatie in zijn werk gaat.

Hoofdstuk 8

In hoofdstuk 8 BCR zijn bepalingen omtrent protest en beroep opgenomen. Eerst wordt ingegaan op de wijze waarop een vereniging protest aan kan tekenen bij de LCW en hoe dit protest afgehandeld wordt. Vervolgens wordt beschreven hoe een vereniging in beroep kan

gaan tegen een uitspraak naar aanleiding van het protest en hoe dit beroep wordt afgehandeld. Tot slot is in dit hoofdstuk een bepaling omtrent hoger beroep opgenomen.

Hoofdstuk 9

Hoofdstuk 9 BCR bevat regels omtrent overtredingen en administratieve verzuimen. Er wordt in dit hoofdstuk kort ingegaan op de definitie van administratieve verzuimen en overtredingen. Uit dit hoofdstuk blijkt verder dat overtredingen van het BCR overeenkomstig het Tuchtreglement van Badminton Nederland afgehandeld worden.

Hoofdstuk 10

In hoofdstuk 10 BCR zijn de slotbepalingen opgenomen. Deze bepalingen gaan in op onvoorziene gevallen en uitleg van het BCR.

§4.4.2. Regiocompetitiereglement

Het RCR, dat is opgenomen in bijlage 7, regelt de Regiocompetitie. De Regiocompetitie is de regionale competitie die aansluit op de Bondscompetitie en wordt georganiseerd door de Regionale Commissie Wedstrijdzaken (hierna: RCW). Het RCR regelt de volgende competities: Regiocompetitie, Jeugdregiocompetitie, Mannenregiocompetitie, Vrouwenregiocompetitie, Meisjesregiocompetitie en Jongensregiocompetitie.³⁷ De volgende onderwerpen zijn in het RCR opgenomen, ingedeeld per hoofdstuk:

- Hoofdstuk 1: Definities, afkortingen en algemene bepalingen
- Hoofdstuk 2: Indeling van de competitie en vaststelling van het programma
- Hoofdstuk 3: Opmaken van de competitiestanden en beslissingswedstrijden
- Hoofdstuk 4: Wedstrijdfunctionarissen
- Hoofdstuk 5: Gerechtigde spelers
- Hoofdstuk 6: Verplichtingen van de deelnemende verenigingen
- Hoofdstuk 7: Dispensaties
- Hoofdstuk 8: Protest en beroep
- Hoofdstuk 9: Overtredingen en administratieve verzuimen
- Hoofdstuk 10: Slotbepalingen

Hoofdstuk 1

Hoofdstuk 1 RCR bevat definities en afkortingen die in het RCR gebruikt worden en waar enige onduidelijkheid over zou kunnen ontstaan. Verder is in dit hoofdstuk opgenomen welke competities het RCR regelt, welke bepalingen, naast het RCR, nog meer van toepassing zijn op de Regiocompetitie en wie de leiding over deze competitie heeft. Ook is er een bepaling opgenomen omtrent de leeftijdscategorieën van de Jeugdcompetitie.

Hoofdstuk 2

Hoofdstuk 2 RCR gaat in op de indeling van de competitie en vaststelling van het programma. Er wordt beschreven hoe het aantal klassen en afdelingen in de Regiocompetitie bepaald wordt en hoeveel partijen per wedstrijd gespeeld worden. De terugtrekking van teams komt in dit hoofdstuk ook aanbod, evenals de indeling van meerdere teams van één vereniging in dezelfde klasse en de wijze waarop het competitieprogramma samengesteld wordt. Verder wordt er ingegaan op uit- en thuiswedstrijden, het wijzigen van het competitieprogramma, de bekendmaking van de competitiegegevens, de competitiekalender en de opgave van teams. Tot slot is er een bepaling met betrekking tot zondagsverenigingen in dit hoofdstuk opgenomen.

³⁷ Wanneer in deze paragraaf het begrip 'Regiocompetitie' gebruikt wordt, worden hiermee alle competities bedoeld die in het RCR geregeld worden. Wanneer een andere competitie uit het RCR bedoeld wordt, wordt deze expliciet benoemd.

Hoofdstuk 3

Hoofdstuk 3 RCR gaat in op het opmaken van de competitiestanden en beslissingswedstrijden. In dit hoofdstuk is opgenomen hoe wedstrijdpunten toegekend worden, hoe de ranglijst opgemaakt wordt en welke teams als kampioen aangewezen worden. Verder wordt ingegaan op de wijze waarop de promotie-degradatie regeling opgemaakt wordt, het uitsluiten van teams van deelname aan de Regiocompetitie en beslissingswedstrijden. Tot slot is een bepaling opgenomen omtrent Nationale en Regionale Kampioenschappen voor Regioteams.

Hoofdstuk 4

In hoofdstuk 4 RCR zijn bepalingen omtrent wedstrijdfunctionarissen opgenomen. Er wordt besproken hoe de aanstelling van wedstrijdfunctionarissen geschiedt en welke taken een wedstrijdfunctionaris heeft. Verder zijn in dit hoofdstuk vereisten opgenomen waar de rapportage van de wedstrijdfunctionaris, die na een wedstrijd opgemaakt wordt, aan moet voldoen.

Hoofdstuk 5

In hoofdstuk 5 RCR wordt ingegaan op gerechtigde spelers. Er zijn vereisten opgenomen waar een speler aan moet voldoen om voor een vereniging in een competitiewedstrijd uit te komen. In dit hoofdstuk zijn ook bepalingen opgenomen omtrent het uitkomen in meerdere verenigingen of teams en de wijze waarop een speler kan veranderen van vereniging waarvoor hij uit wil komen. Er wordt ingegaan op het uitkomen in verschillende teams in één competitieweek, het uitkomen in verschillende partijen in één wedstrijd en het uitkomen in beslissingswedstrijden. Verder wordt er ingegaan op vastspelers en invallers, het wijzigen van de opgave van vastspelers en de opstelling en de medische keuring.

Hoofdstuk 6

Hoofdstuk 6 RCR bevat de verplichtingen van de verenigingen die deelnemen aan de Regiocompetitie. Deze verplichtingen hebben onder andere te maken met verenigingsgegevens, het uitspelen van de competitie en inschrijfgeld. In dit hoofdstuk zijn ook voorschriften opgenomen omtrent accommodatie, kleding, functionarissen, shuttles en speelbanen. Verder wordt ingegaan op speeldagen en speeltijden, de speeldatum, de aanvangstijd en de volgorde van partijen en rusttijd. Tot slot zijn bepalingen opgenomen omtrent de uitwisseling van opstellingen en wedstrijdformulieren, onvolledige en niet-gespeelde wedstrijden, de kosten van wedstrijden en opgaven en inlichtingen.

Hoofdstuk 7

Hoofdstuk 7 RCR gaat in op dispensaties. In dit hoofdstuk is opgenomen van welke artikelen de RCW bevoegd is dispensatie te verlenen en hoe de procedure voor het verlenen van dispensatie in zijn werk gaat.

Hoofdstuk 8

Protest en beroep zijn in hoofdstuk 8 RCR geregeld. Eerst wordt ingegaan op de wijze van indiening van protest en de manier waarop dit protest afgehandeld wordt. Vervolgens wordt beschreven hoe een vereniging in beroep kan gaan tegen de uitspraak op het voorgenoemde protest en hoe dit beroep afgehandeld wordt. Tot slot wordt kort ingegaan op eventueel hoger beroep.

Hoofdstuk 9

In hoofdstuk 9 RCR zijn bepalingen omtrent overtredingen en administratieve verzuimen opgenomen. Er wordt beschreven welke gedragingen in ieder geval als administratieve verzuimen of overtredingen gezien worden. Uit dit hoofdstuk blijkt verder dat overtredingen van het RCR overeenkomstig het Tuchtreglement van Badminton Nederland worden afgehandeld.

Hoofdstuk 10

Hoofdstuk 10 bevat de slotbepalingen van het RCR. In dit hoofdstuk zijn bepalingen omtrent onvoorziene gevallen en uitleg van het RCR opgenomen.

§4.4.3. Overeenkomsten en verschillen BCR en RCR

Het BCR en het RCR staan op gelijke hoogte, wat betekent dat het ene reglement niet hoger staat dan het andere reglement. Binnen de rangorde van de competitiereglementen van Badminton Nederland staat het Algemeen Competitiereglement bovenaan en het BCR en het RCR staan op gelijke hoogte daar onder. Wanneer regels uit beide reglementen van elkaar verschillen, gaat de ene regel dus niet boven de andere regel.

Het BCR en het RCR vertonen veel overeenkomsten. Wanneer de hoofdstukindelingen van deze reglementen naast elkaar gelegd worden, blijkt dat deze indelingen identiek zijn. Beide reglementen regelen dezelfde onderwerpen en deze onderwerpen zijn op dezelfde manier per hoofdstuk ingedeeld. De volgorde van de artikelen per hoofdstuk uit het BCR en het RCR is nagenoeg hetzelfde. Artikelen uit het BCR en het RCR die hetzelfde onderwerp regelen, zijn vaak ook op dezelfde manier genummerd. Art. 1 Hoofdstuk 6 BCR gaat bijvoorbeeld in op de opgave van verenigingsgegevens, evenals art. 1 Hoofdstuk 6 RCR. Sommige artikelen uit het BCR en het RCR bevatten ook precies dezelfde tekst, zoals art. 1 Hoofdstuk 3 BCR en art. 1 Hoofdstuk 3 RCR. Bij andere artikelen uit het BCR en het RCR komt de tekst niet helemaal, maar wel grotendeels overeen.

Hoewel het BCR en het RCR op meerdere punten overeenkomsten vertonen, zijn er ook enkele verschillen waar te nemen. Er is landelijk maar één Bondscompetitie, die wordt georganiseerd door de LCW. Per regio is er een Regiocompetitie, die geregeld wordt door de RCW van desbetreffende regio. Een groot verschil tussen het BCR en het RCR is dat het BCR alleen de Bondscompetitie regelt, terwijl het RCR de Regio-, Jeugdregio-, Mannenregio-, Vrouwenregio-, Jongensregio- en Meisjesregiocompetitie regelt. De bepalingen met betrekking tot de verschillende competities komen grotendeels overeen. Sommige competities hebben echter te maken met specifieke bepalingen die in andere competities niet van toepassing zijn. In het RCR zijn bijvoorbeeld bepalingen opgenomen met betrekking tot de leeftijden die binnen de Jeugdregiocompetitie gehanteerd worden en met betrekking tot de partijen die in de Mannenregio-, Vrouwenregio-, Jongensregio- en Meisjesregiocompetitie gespeeld worden. Het BCR regelt deze onderwerpen niet, simpelweg omdat binnen de Bondscompetitie altijd gemengde wedstrijden gespeeld worden en de Bondscompetitie geen Jeugdcompetitie kent. Naast de verschillen die voortvloeien uit het verschil in competities die in beide reglementen geregeld worden, zijn nog andere verschillen te benoemen. De Bondscompetitie is landelijk de hoogste competitie waar een badmintonner in uit kan komen. De Regiocompetities sluiten aan op de Bondscompetitie. Teams uit de hoogste klasse van de Regiocompetitie kunnen promoveren naar de laagste divisie van de Bondscompetitie. Een verschil tussen het BCR en het RCR is bijvoorbeeld dat de hoogste divisies van de Bondscompetitie te maken hebben met een transfersysteem wanneer sporters het volgende seizoen naar een andere vereniging over willen stappen, terwijl het RCR een dergelijke bepaling niet kent. Het BCR en het RCR kent ook andere regels met betrekking tot het invallen in andere competities, klassen of divisies. Verder zijn er ook verschillen terug te vinden met betrekking tot de data en termijnen die in het BCR en RCR opgenomen zijn.

§4.5 Conclusie

Een reglement is een bundeling van regels waarin de organisatie van de vereniging nader is uitgewerkt, rechten en plichten van de leden zijn vastgelegd en eventueel een in de vereniging te volgen werkwijze is bepaald. Reglementen binnen een vereniging hebben geen wettelijke grondslag, wat betekent dat verenigingen hun reglementen naar eigen inzicht in kunnen richten. Hierbij moet wel rekening gehouden worden met de redelijkheid en

billijkheid. Bepalingen die op grond van de wet in de statuten opgenomen moeten worden, mogen niet in een reglement opgenomen worden, maar kunnen wel verder uitgewerkt worden in een reglement.

Uit de wet blijkt niet welk orgaan bevoegd is tot het vaststellen van reglementen; verenigingen mogen dit dus zelf bepalen. Reglementen die door de algemene vergadering van een vereniging vastgesteld zijn, hebben wel meer rechtskracht dan reglementen die door andere organen opgesteld zijn. Binnen Badminton Nederland is de Bondsvergadering bevoegd tot het vaststellen of wijzigen van reglementen. Zowel afgevaardigden als het Bondsbestuur kunnen een voorstel tot het vaststellen of wijzigen van een reglement op de agenda van de Bondsvergadering zetten. Binnen de Bondsvergadering wordt vervolgens gestemd over het voorstel.

Uit een reglement moet blijken wie gebonden is aan het reglement. De reglementen die door de Bondsvergadering vastgesteld zijn, zijn over het algemeen van toepassing op alle leden van Badminton Nederland. Uit een reglement kan echter ook blijken dat het op een bepaalde groep leden of een bepaald orgaan van de vereniging van toepassing is. Dit is het geval bij de Regioreglementen van Badminton Nederland. Wanneer een reglement alleen op een bepaald orgaan van toepassing is, heeft dit interne werking. Badminton Nederland kent geen reglementen die alleen interne werking hebben, maar er zijn wel verschillende bepalingen in de reglementen opgenomen die de taken en bevoegdheden van commissies regelen en dus interne werking hebben.

Badminton Nederland kent een BCR en een RCR. Deze reglementen zijn van toepassing op alle leden die in de Bondscompetitie of in de Regiocompetitie spelen. De Bondscompetitie is een landelijke competitie, terwijl elke regio een Regiocompetitie kent. Deze competities sluiten op elkaar aan, waarbij de Bondscompetitie de hoogste competitie is. Het BCR en het RCR staan qua rangorde op dezelfde hoogte. Er zijn veel overeenkomsten te vinden tussen het BCR en het RCR, beide reglementen regelen dezelfde onderwerpen. De verschillen die tussen beide reglementen te onderscheiden zijn, hebben vooral te maken met de verschillende competities die in de reglementen geregeld worden.

Hoofdstuk 5 Maatregelen

In Hoofdstuk 1 is het probleem dat in deze scriptie centraal staat uiteengezet. De reglementen van Badminton Nederland zijn qua taal en structuur ontoegankelijk voor verenigingssecretarissen en competitieleiders. Bovendien bevatten de reglementen veel herhalingen, verwijzingen en uitzonderingen, waardoor deze erg onoverzichtelijk zijn. Deze problemen spelen met name wanneer het gaat om het BCR en het RCR. Om een duidelijk overzicht van de na te leven regels te creëren, kan Badminton Nederland verschillende maatregelen nemen die betrekking hebben op de taal, inhoud en structuur van de reglementen. In dit hoofdstuk wordt uiteengezet wat deze maatregelen inhouden.

§5.1 Taalgebruik

Badminton Nederland heeft gemerkt dat het BCR en het RCR qua taalgebruik ontoegankelijk zijn voor verenigingssecretarissen en competitieleiders. Het BCR en het RCR zijn juridische teksten, dus voor mensen die geen juridische achtergrond hebben of niet vaak met deze reglementen werken, kan het soms moeilijk zijn om de bepalingen uit deze reglementen te begrijpen. Om de reglementen toegankelijker te maken, zou het taalgebruik van de artikelen uit het BCR en het RCR vereenvoudigd kunnen worden. Reglementen blijven echter juridische teksten, dus het is niet de bedoeling dat de artikelen uit het BCR en het RCR in te gemakkelijke taal opgemaakt worden. Om er voor te zorgen dat de reglementen qua taal toegankelijk worden, zonder dat het juridische karakter van de reglementen verloren gaat, kan Badminton Nederland verschillende maatregelen nemen.

Het is een mogelijkheid om een toelichting bij het BCR en het RCR te schrijven, waarin verschillende artikelen verduidelijkt worden. Dit kunnen bijvoorbeeld artikelen zijn die door wedstrijdsecretarissen en competitieleiders als moeilijk ervaren worden of artikelen waar het Bondsbestuur veel vragen over krijgt. Deze toelichting kan opgenomen worden in een apart document dat verenigingen bij de hand kunnen houden wanneer de reglementen doorgenomen worden. Op deze manier blijft het juridisch karakter van de tekst gewaarborgd, maar ontstaat voor verenigingen toch een duidelijk overzicht van de na te leven regels. Badminton Nederland zou deze toelichting door de Reglementscommissie kunnen laten schrijven. Niet alleen is het opstellen en bijhouden van een toelichting op de reglementen op grond van art. 1 lid 6 Hoofdstuk 5 AR een taak van de Reglementscommissie, de Reglementscommissie beslist ook inzake de uitleg van bepalingen in de reglementen. De Reglementscommissie zou door haar kennis van de reglementen het meest geschikte orgaan zijn om een toelichting bij deze reglementen te schrijven. Om te controleren of de toelichting daadwerkelijk bijdraagt aan een beter begrip van de reglementen, zou Badminton Nederland aan verenigingssecretarissen en competitieleiders kunnen vragen om deze toelichting te beoordelen door middel van een toegankelijkheidstoets. Aan de hand van deze toegankelijkheidstoets kan gekeken worden of met de toelichting het juiste resultaat bereikt wordt.

Om de reglementen toegankelijker te maken, zou Badminton Nederland ook kunnen besluiten om voorlichting aan verenigingen te geven. Badminton Nederland is in 2015 gestart met de organisatie van Minicongressen. Verenigingen kunnen zich aanmelden voor deze Minicongressen, waar besproken wordt hoe een vereniging toekomstbestendig wordt. Tijdens deze Minicongressen zou ook voorlichting aan verenigingen gegeven kunnen worden over de omgang met de reglementen van Badminton Nederland. Wanneer het niet wenselijk is om deze voorlichting tijdens een Minicongres te geven, kan Badminton Nederland ook besluiten om cursussen aan te bieden die specifiek gericht zijn op de omgang met reglementen. Het staat verenigingen uiteraard vrij om zich al dan niet voor een Minicongres of cursus aan te melden.

§5.2 Onnodige bepalingen

Sommige artikelen uit het BCR en het RCR bevatten onnodige bepalingen. Bepalingen worden geclassificeerd als onnodig, wanneer deze niet bijdragen aan de duidelijkheid omtrent de na te leven regels en dus geen toegevoegde waarde hebben voor een artikel. Bepalingen worden ook gezien als onnodig wanneer deze verouderd of onjuist zijn. Vaak wordt een artikel juist onduidelijker door hier te veel bepalingen in op te nemen. Onnodige bepalingen kunnen geschrapt worden, zonder dat de regel die in het artikel uiteengezet is daardoor verandert. Een voorbeeld van een artikel dat onnodige bepalingen bevat, is terug te vinden in art. 3 Hoofdstuk 3 RCR. In dit artikel staat het volgende:

Art. 3 Hoofdstuk 3 RCR

- 1. Kampioen van een afdeling is het team dat alle wedstrijden in die afdeling heeft gewonnen. In dat geval wordt voor de overige teams de ranglijst volgens art. 2 opgemaakt vanaf plaats 2.*
- 2. Als in een afdeling geen team alle wedstrijden heeft gewonnen, dan is kampioen van de afdeling het team dat na beëindiging van de competitie als eerste is geëindigd op de ranglijst, opgemaakt volgens art. 2.*
- 3. De kampioenen in de hoogste klassen van alle in dit reglement beschreven competities zijn regiokampioen van de desbetreffende klasse. Indien de desbetreffende klasse uit meerdere afdelingen bestaat, zal de regiokampioen in die klasse bepaald worden door de RCW door het spelen van Regionale Kampioenschappen voor Regioteams, zoals omschreven in artikel 7 van dit hoofdstuk.*

Indien een team alle wedstrijden gewonnen heeft, wordt voor de overige teams de ranglijst opgemaakt vanaf plaats 2. Indien geen team alle wedstrijden gewonnen heeft, is het team dat als eerste op de ranglijst is geëindigd kampioen. Dit blijkt uit lid 1 en lid 2 van bovenstaand artikel. In dit artikel wordt de ranglijst twee keer genoemd, wat het artikel langdradig maakt en zorgt voor verwarring bij verenigingen. Door de ranglijst in zowel lid 1 als lid 2 te noemen, bevat het artikel twee verwijzingen naar een ander artikel. De bepalingen zijn bovendien onduidelijk geformuleerd en de woorden 'in dat geval' en 'als' geven aan dat het artikel op meerdere gevallen van toepassing is. Verenigingen moeten echter beide leden van het artikel lezen om te ontdekken om welke gevallen het gaat en om de regel die uit het artikel voortvloeit toe te kunnen passen. De bepalingen zorgen niet voor meer duidelijkheid en kunnen geschrapt worden zonder dat de regel die uit het artikel voortvloeit verandert. Deze bepalingen zijn dus onnodig. Door de eerste twee leden te combineren, zou het artikel als volgt kunnen luiden:

Art. 3 Hoofdstuk 3 RCR

- 1. Kampioen van een afdeling is het team dat alle wedstrijden heeft gewonnen of, indien geen team alle wedstrijden heeft gewonnen, het team dat na beëindiging van de competitie als eerste is geëindigd op de ranglijst, opgemaakt volgens art 2.*
- 2. De kampioenen in de hoogste klassen van alle in dit reglement beschreven competities zijn regiokampioen van de desbetreffende klasse. Indien de desbetreffende klasse uit meerdere afdelingen bestaat, zal de regiokampioen in die klasse bepaald worden door de RCW door het spelen van Regionale Kampioenschappen voor Regioteams, zoals omschreven in artikel 7 van dit hoofdstuk.*

De bepalingen uit het eerste en het tweede lid zijn samengevoegd, waardoor het artikel korter is geworden. Door de onnodige bepalingen weg te halen, wordt het artikel overzichtelijker voor verenigingen en is de kans op verwarring kleiner. Verenigingen hoeven nu maar één lid te lezen om de regel toe te kunnen passen en door het weghalen van de onnodige bepalingen bevat het artikel ook minder verwijzingen.

§5.3 Verwijzingen

Het BCR en het RCR bevatten veel verwijzingen, waardoor het voor verenigingen lastig kan zijn om de artikelen uit deze reglementen goed te begrijpen. Hoewel verwijzingen soms niet voorkomen kunnen worden, is het wel wenselijk om deze verwijzingen zo veel mogelijk te beperken, om onduidelijkheden te voorkomen. Het beperken van het aantal verwijzingen in de reglementen zorgt er ook voor dat het document gebruiksvriendelijker wordt voor verenigingen, aangezien zij minder vaak andere artikelen of reglementen raad hoeven te plegen wanneer een reglement minder verwijzingen bevat. Alleen wanneer het echt nodig is, moet een artikel een verwijzing naar een ander artikel of een ander reglement bevatten. In plaats van een verwijzing in een artikel op te nemen, kan de bepaling waar naar verwezen wordt of een deel hier van ook in het artikel zelf opgenomen worden. Dit kan echter alleen wanneer deze bepaling niet lang of ingewikkeld is, om herhalingen en onduidelijkheden te voorkomen. Het is niet de bedoeling dat er lange, moeilijk leesbare artikelen ontstaan om het gebruik van verwijzingen te voorkomen. Verwijzingen naar data is een goed voorbeeld van verwijzingen die voorkomen kunnen worden. In plaats van naar de datum in een ander artikel te verwijzen, kan in het artikel ook naar de datum zelf verwezen worden. De datum vervangt in dat geval de verwijzing. Hierdoor wordt het artikel duidelijker en hoeven verenigingen niet langer twee artikelen raad te plegen om een bepaalde datum te achterhalen. Een voorbeeld van een verwijzing die die vervangen kan worden door een datum, is terug te vinden in art. 4 lid 3 Hoofdstuk 3 BCR. Dit artikel bevat de volgende bepaling:

Art. 4 lid 3 Hoofdstuk 3 BCR

De voor promotie naar de laagste divisie van de Bondscompetitie aangewezen teams uit de Regio's worden door de desbetreffende RCW's schriftelijk opgegeven bij de LCW vóór de uiterste datum genoemd in Hoofdstuk 2 artikel 3.

In dit artikel wordt verwezen naar een datum uit art. 3 Hoofdstuk 2 BCR. De datum die in dit artikel genoemd wordt, is 1 april. Deze datum zou ook in art. 4 lid 3 Hoofdstuk 3 BCR opgenomen kunnen worden, waardoor de verwijzing uit dit artikel weggehaald kan worden. Het artikel zou dan als volgt luiden:

Art. 4 lid 3 Hoofdstuk 3 BCR

De voor promotie naar de laagste divisie van de Bondscompetitie aangewezen teams uit de Regio's worden door de desbetreffende RCW's schriftelijk vóór 1 april opgegeven bij de LCW.

Door de verwijzing in het artikel te vervangen door de daadwerkelijke datum, wordt het artikel overzichtelijker. Het is niet langer noodzakelijk om twee artikelen te bekijken wanneer men de gewenste datum wil weten. Dit maakt het voor verenigingen makkelijker om het artikel te begrijpen en er kan geen verwarring ontstaan over de bedoelde datum, omdat deze letterlijk in het artikel genoemd wordt.

Wanneer verwijzingen niet vermeden kunnen worden, kan Badminton Nederland wel maatregelen nemen om de reglementen gebruiksvriendelijker te maken. De reglementen van Badminton Nederland kunnen op de website bekeken worden. Badminton Nederland zou er voor kunnen zorgen dat op de verwijzing geklikt kan worden, waardoor het artikel waar naar verwezen wordt automatisch geopend wordt. Dit zorgt er voor dat verenigingen makkelijker met verwijzingen om kunnen gaan, aangezien zij niet op te zoek hoeven te gaan naar het artikel of het reglement waar naar verwezen wordt. Vooral wanneer in een bepaald reglement naar een ander reglement verwezen wordt, is het handig wanneer dit andere reglement meteen geopend kan worden.

§5.4 Termijnen en data

Voor Badminton Nederland kan het interessant zijn om de data die in het BCR en het RCR genoemd worden eens te bekijken. Wellicht kunnen verschillende termijnen en data die in

het BCR en het RCR genoemd worden gelijk gesteld worden, waardoor verwarring bij verenigingen omtrent een bepaalde termijn of datum voorkomen wordt. Het is voor Badminton Nederland wel van belang om te bekijken of het wenselijk en praktisch haalbaar is dat de data en termijnen in verschillende artikelen aangepast worden. Een voorbeeld van een datum die wellicht gelijkgesteld kan worden, is terug te vinden in art. 5 lid 2 Hoofdstuk 1 BCR en art. 5 lid 2 Hoofdstuk 2 RCR. Deze artikelen luiden als volgt:

Art. 5 lid 2 Hoofdstuk 2 BCR

De LCW zal vóór 15 mei van ieder jaar de competitie-indeling, inclusief de toewijzing van de speelsleutel, samenstellen en dit per rondschrijven bekend maken.

Art. 5 lid 2 Hoofdstuk 2 RCR

De RCW zal ten minste twee maanden voor aanvang van de in dit reglement beschreven competities de competitie-indeling, inclusief de toewijzing van de speelsleutel, samenstellen en dit per rondschrijven bekend maken.

Badminton Nederland zou de data uit deze artikelen gelijk kunnen stellen, bijvoorbeeld door in beide artikelen op te nemen dat alle competitie-indelingen ieder jaar vóór 15 mei bekend gemaakt worden, of dat alle competitie-indelingen ieder jaar twee maanden voor aanvang van de competities bekend gemaakt worden. In dat geval is de kans op verwarring omtrent de datum van het bekendmaken van de competitie indeling kleiner, omdat deze datum voor zowel de Bondscompetitie als de Regiocompetitie hetzelfde is. Een voorbeeld van een termijn die gelijkgesteld kan worden, is terug te vinden in art. 8 lid 2 Hoofdstuk 2 BCR en art. 8 lid 2 Hoofdstuk 2 RCR. Deze leden bevatten de volgende bepalingen:

Art. 8 lid 2 Hoofdstuk 2 BCR

De LCW beslist over het verzoek en geeft van zijn beslissing kennis aan de betrokken verenigingen uiterlijk 2 x 24 uur voor het begin van de desbetreffende wedstrijd.

Art. 8 lid 2 Hoofdstuk 2 RCR

De RCW beslist over het verzoek en geeft uiterlijk 5 werkdagen voor het begin van de desbetreffende wedstrijd van haar beslissing kennis aan de betrokken verenigingen.

Badminton Nederland zou de termijnen uit deze artikelen gelijk kunnen stellen, bijvoorbeeld door in beide artikelen op te nemen dat de LCW of de RCW haar beslissing uiterlijk 5 dagen voor het begin van de desbetreffende wedstrijd kenbaar maakt. Door deze termijn voor de Bondscompetitie en de Regiocompetitie gelijk te stellen, is de kans op verwarring omtrent deze termijn kleiner.

§5.5 Samenvoegen van het BCR en het RCR

In het vorige hoofdstuk is gebleken dat het BCR en het RCR op veel punten overeenkomen. De hoofdstukindelingen zijn identiek en beide reglementen bevatten regels met betrekking tot dezelfde onderwerpen. Het grootste verschil is dat het BCR uitsluitend de Bondscompetitie regelt, terwijl het RCR de Regio-, Jeugdregio-, Mannenregio-, Vrouwenregio-, Jongensregio- en Meisjesregiocompetitie regelt. Doordat het BCR en het RCR zo veel op elkaar lijken, is het mogelijk om beide reglementen samen te voegen tot één Competitiereglement (hierna: CR).

De hoofdstukindeling zoals die in het BCR en het RCR is opgenomen, is logisch opgebouwd; eerst wordt op de algemene bepalingen in gegaan, vervolgens komen de bepalingen die betrekking hebben op de competitie en de spelers aan bod, daarna wordt ingegaan op de verplichtingen van verenigingen, om af te sluiten met praktische zaken als dispensaties en protest en beroep. Elk hoofdstuk regelt een bepaald onderwerp en de artikelen die met dit onderwerp te maken hebben zijn bij het desbetreffende hoofdstuk ondergebracht. Deze hoofdstukindeling kan in het CR overgenomen worden. Artikelen uit het BCR en het RCR die

betrekking hebben op dezelfde onderwerpen, kunnen in hetzelfde hoofdstuk ondergebracht worden. Verenigingen kunnen dan een bepaald onderwerp opzoeken en zien meteen welke bepalingen met betrekking tot dit onderwerp gelden voor de Bondscompetitie en de Regiocompetitie.

Om het BCR en het RCR samen te voegen tot een CR, moeten de artikelen uit het BCR en het RCR gecombineerd worden. Om er voor te zorgen dat het CR geen herhalingen bevat, zouden bepaalde artikelen misschien geschrapt of samengevoegd kunnen worden. Artikelen die gedeeltelijk dezelfde tekst bevatten, kunnen wellicht ook samengevoegd worden. In dit geval zou de tekst die hetzelfde is, geschrapt kunnen worden om herhalingen te voorkomen, terwijl de bepalingen die niet hetzelfde zijn behouden worden. Artikelen uit het BCR die qua inhoud niet overeenkomen met het RCR of andersom, zullen behouden moeten worden.

§5.5.1 Schrappen van artikelen

Sommige artikelen uit het BCR en het RCR bevatten precies dezelfde tekst. Wanneer het BCR en het RCR samengevoegd worden, zou het onlogisch zijn om twee identieke artikelen in het CR op te nemen. Eén artikel zou geschrapt kunnen worden, terwijl de bepalingen uit beide artikelen toch behouden worden. Een voorbeeld van artikelen uit het BCR en het RCR waarvan de tekst identiek is, is terug te vinden in art. 1 Hoofdstuk 3 BCR en art. 1 Hoofdstuk 3 RCR. Deze artikelen luiden als volgt:

Art. 1 Hoofdstuk 3 BCR

Het aantal voor een wedstrijd toegekende wedstrijdpunten is gelijk aan het aantal gewonnen partijen in die wedstrijd.

Art. 1 Hoofdstuk 3 RCR

Het aantal voor een wedstrijd toegekende wedstrijdpunten is gelijk aan het aantal gewonnen partijen in die wedstrijd.

De tekst van beide artikelen is precies hetzelfde. Wanneer het BCR en het RCR samengevoegd worden, kan één van deze artikelen geschrapt worden. Door het schrappen van één van deze artikelen gaan geen bepalingen verloren. Het artikel wordt maar één maal in het CR opgenomen, zodat onnodige herhaling voorkomen wordt. Alle artikelen uit het BCR en het RCR die precies dezelfde tekst bevatten, hoeven maar één keer in het CR opgenomen te worden.

§5.5.2 Samenvoegen van artikelen

Het BCR en het RCR bevatten veel artikelen waarvan de tekst grotendeels hetzelfde is, op een paar kleine verschillen na. Zo wordt in het BCR gesproken over de Bondscompetitie, divisies en de LCW, terwijl het RCR het over de Regiocompetitie, klassen en de RCW heeft. Dit betekent echter niet dat artikelen die deze begrippen bevatten niet samengevoegd kunnen worden. Een voorbeeld hiervan is terug te zien in art. 3 Hoofdstuk 1 BCR en art. 3 Hoofdstuk 1 RCR. Deze artikelen luiden als volgt:

Art. 3 Hoofdstuk 1 BCR

- 1. De LCW leidt de Bondscompetitie.*
- 2. Door het Bondsbestuur worden besluiten betreffende de Bondscompetitie slechts genomen, nadat de LCW is gehoord.*

Art. 3 Hoofdstuk 1 RCR

- 1. De RCW leidt de competities.*
- 2. Door het Bondsbestuur worden besluiten betreffende de competities slechts genomen, nadat de RCW is gehoord.*

Deze twee artikelen zouden op de volgende manier samengevoegd kunnen worden:

Art. 3 Hoofdstuk 1 CR

- 1. De LCW leidt de Bondscompetitie. De RCW leidt de Regiocompetitie.*
- 2. Door het Bondsbestuur worden besluiten betreffende de Bondscompetitie/Regiocompetitie slechts genomen, nadat de LCW/RCW is gehoord.*

Wanneer beide artikelen uit het BCR en het RCR opgenomen zouden worden in het CR, zou het reglement onnodige herhalingen bevatten. Door de artikelen op deze manier samen te voegen, worden de bepalingen uit beide artikelen behouden zonder dat er herhaling plaatsvindt. Omdat er een duidelijk onderscheid gemaakt wordt tussen de Bondscompetitie en de Regiocompetitie, zal het artikel niet voor verwarring zorgen. De begrippen 'Bondscompetitie' en 'Regiocompetitie', 'divisies' en 'klassen' en 'LCW' en 'RCW' kunnen in één artikel naast elkaar bestaan, eventueel gescheiden door een schuine streep. Alle artikelen die deze begrippen bevatten, maar verder qua tekst nagenoeg overeenkomen, kunnen op deze manier samengevoegd worden.

§5.5.3 Gedeeltelijk samenvoegen van artikelen

Artikelen waarvan de tekst grotendeels overeenkomt, maar die bepalingen bevatten die specifiek voor de Bondscompetitie of de Regiocompetitie gelden, zijn moeilijker samen te voegen. Een bepaling die uitsluitend voor de Regiocompetitie geldt, kan niet zo maar geschrapt worden. Ook moet er rekening mee gehouden worden dat de verenigingen die in de Bondscompetitie spelen de bepalingen die uitsluitend voor de Regiocompetitie gelden niet na hoeven te leven. Er kan verwarring ontstaan voor verenigingen wanneer artikelen die bepalingen bevatten omtrent de Bondscompetitie en artikelen die bepalingen bevatten omtrent de Regiocompetitie samengevoegd worden. Het is zaak om alle bepalingen uit het BCR en RCR te behouden in het CR, zonder dat het CR onduidelijk is voor verenigingen. Een mogelijkheid om dit te voorkomen, is door met kleuren te werken. Bepalingen uit het BCR en het RCR die overeenkomen, worden samengevoegd en opgenomen in het CR. Bepalingen die niet overeenkomen, worden ook opgenomen in het CR, maar worden met een bepaalde kleur gemarkeerd. Bepalingen die alleen voor de Bondscompetitie gelden, kunnen bijvoorbeeld rood gemaakt worden, terwijl bepalingen die alleen voor de Regiocompetitie gelden geel gemaakt worden. Deze aanpak zou op art. 1 Hoofdstuk 2 BCR en art. 1 Hoofdstuk 2 RCR toegepast kunnen worden. Deze artikelen luiden als volgt:

Art. 1 Hoofdstuk 2 BCR

- 1. In de promotie/degradatieregeling voor een bepaald seizoen bepaalt het Bondsbestuur, nadat de LCW is gehoord, voor de Bondscompetitie van het daarop volgend seizoen het aantal divisies en het maximum aantal teams per afdeling.*
- 2. Indien voor een bepaalde divisie meer dan één afdeling noodzakelijk is, dienen alle afdelingen in die divisie hetzelfde aantal teams te bevatten, dan wel ten hoogste één team in grootte te verschillen.*
- 3. De LCW deelt de teams in de volgens bovenstaande leden gevormde afdelingen in, overeenkomstig de plaats in het competitieverband, waarop deze teams op grond van de voorgaande competitie en de daarbij behorende promotie/degradatieregeling recht hebben.*

Art. 1 Hoofdstuk 2 RCR

- 1. In de promotie/degradatieregeling voor een bepaald seizoen bepaalt het Bondsbestuur, nadat de RCW is gehoord, voor de Regiocompetitie en Mannen- en Vrouwencompetities van het daarop volgend seizoen het aantal klassen en het maximum aantal teams per afdeling.*
- 2. Indien voor een bepaalde klasse meer dan één afdeling noodzakelijk is, dienen alle afdelingen in die klasse hetzelfde aantal teams te bevatten, dan wel ten hoogste één team in grootte te verschillen. Hiervan kan door de RCW worden afgeweken in het geval dat hierdoor grote reisafstanden voor verenigingen voorkomen worden (dit ter beoordeling van de RCW)*

3. De RCW deelt de teams in de volgens bovenstaande leden gevormde afdelingen in, overeenkomstig de plaats in het competitieverband, waarop deze teams op grond van de voorgaande competitie en de daarbij behorende promotie/degradatieregeling recht hebben.

Bovengenoemde artikelen zouden op de volgende wijze samengevoegd kunnen worden:

Art. 1 Hoofdstuk 2 CR

1. In de promotie/degradatieregeling voor een bepaald seizoen bepaalt het Bondsbestuur, nadat de LCW/RCW is gehoord, voor de Bondscompetitie, Regiocompetitie en Mannen- en Vrouwencompetities van het daarop volgend seizoen het aantal divisies/klassen en het maximum aantal teams per afdeling.
2. Indien voor een bepaalde divisie/klasse meer dan één afdeling noodzakelijk is, dienen alle afdelingen in die divisie/klasse hetzelfde aantal teams te bevatten, dan wel ten hoogste één team in grootte te verschillen. **Hiervan kan door de RCW worden afgeweken in het geval dat hierdoor grote reisafstanden voor verenigingen voorkomen worden (dit ter beoordeling van de RCW).**
3. De LCW/RCW deelt de teams in de volgens bovenstaande leden gevormde afdelingen in, overeenkomstig de plaats in het competitieverband, waarop deze teams op grond van de voorgaande competitie en de daarbij behorende promotie/degradatieregeling recht hebben.

De artikelen uit het BCR en het RCR bevatten veel dezelfde tekst. Het is onnodig om dezelfde tekst twee maal op te nemen in het CR. Om herhaling te voorkomen, is deze tekst dan ook geschrapt. De rest van het artikel is zo veel mogelijk samengevoegd. Waar de reglementen de begrippen 'divisie', 'LCW', 'klasse', of 'RCW' bevatten, zijn deze begrippen samengepakt. Hierdoor kan de rest van de tekst onveranderd blijven. In art. 1 Hoofdstuk 1 RCR staat echter een bepaling die specifiek op de Regiocompetitie van toepassing is. De Bondscompetitie kent een dergelijke bepaling niet. De bepaling die alleen op de Regiocompetitie van toepassing is, is geel gemaakt in het samengevoegde artikel. Door dit stuk tekst geel te markeren, is het voor verenigingen duidelijk dat deze bepaling alleen voor de Regiocompetitie geldt en dat hier in de Bondscompetitie geen rekening mee gehouden hoeft te worden.

Art. 2 Hoofdstuk 2 BCR en art. 2 Hoofdstuk 2 RCR kunnen ook samengevoegd worden door kleur te gebruiken. Deze artikelen bevatten de volgende tekst:

Art. 2 Hoofdstuk 2 BCR

Een wedstrijd in de Bondscompetitie bestaat uit de volgende partijen:

*twee mannenenkelspelen
twee vrouwenenkelspelen
twee gemengd dubbelspelen
één mannenenkelspel
één vrouwenenkelspel*

Art. 2 Hoofdstuk 2 RCR

1. In de Regiocompetitie en Jeugdregiocompetitie bestaat een wedstrijd uit de volgende partijen:
*twee mannenenkelspelen
twee vrouwenenkelspelen
twee gemengd dubbelspelen
één mannenenkelspel
één vrouwenenkelspel*
2. In de Mannen-, Vrouwen-, Jongens-, en Meisjesregiocompetities bestaat een wedstrijd uit de volgende partijen:

4 enkelspelen
4 dubbelspelen

Bovenstaande artikelen kunnen als volgt gecombineerd worden:

Art. 2 Hoofdstuk 2 CR

1. *In de Bondscompetitie, Regiocompetitie en Jeugdregiocompetitie bestaat een wedstrijd uit de volgende partijen:
twee mannenenkelspelen
twee vrouwenenkelspelen
twee gemengd dubbelspelen
één mannenenkelspel
één vrouwenenkelspel*
2. *In de Mannen-, Vrouwen-, Jongens-, en Meisjesregiocompetities bestaat een wedstrijd uit de volgende partijen:
4 enkelspelen
4 dubbelspelen*

Het eerste lid van dit artikel bevat de samengevoegde tekst uit het BCR en het RCR. Deze tekst is voor een groot deel hetzelfde, waardoor een deel geschrapt kan worden en een deel samengevoegd kan worden. Het tweede lid bevat een bepaling die alleen op competities die in RCR geregeld worden van toepassing is. Door deze bepaling geel te maken, is het voor verenigingen die in de Bondscompetitie uitkomen duidelijk dat deze bepaling niet op hen van toepassing is. Er moet echter niet te veel kleur gebruikt worden in het CR. Te veel gebruik van kleur zorgt er niet voor dat een artikel duidelijker wordt, maar kan voor verenigingen juist verwarring opwekken. Het is verstandig alleen kleur te gebruiken, wanneer een artikel hierdoor merkbaar duidelijker wordt.

§5.5.4 Behouden van artikelen

In het BCR en het RCR staan ook artikelen die zo veel van elkaar verschillen, dat deze niet samengevoegd kunnen worden. Wanneer dit het geval is, zullen beide artikelen behouden moeten worden. Een voorbeeld hiervan is terug te vinden in art. 9 Hoofdstuk 2 BCR en art. 9 Hoofdstuk 2 RCR. Deze artikelen luiden als volgt:

Art. 9 Hoofdstuk 2 BCR

1. *De LCW stuurt ten minste één maand voor aanvang van de Bondscompetitie aan iedere in de Bondscompetitie spelende vereniging een lijst bevattende naam, adres postcode, woonplaats en telefoonnummer van de contactpersoon voor competitiezaken van de deelnemende verenigingen.*
2. *a. De LCW stuurt ten minste 5 werkdagen voor aanvang van de Bondscompetitie per rondschrijven de volgende informatie:
- naam, adres, postcode, woonplaats, door Badminton Nederland beschikbaar gestelde e-mailadres en telefoonnummer van de competitiecontactpersoon;
- naam, adres en telefoon van de meest gebruikte speelzaal;
b. per wedstrijd:
- speeldatum;
- aanvangstijd.*

Artikel 9 Hoofdstuk 2 RCR

1. *De RCW publiceert door middel van een Officiële Regiomededeling ten minste één maand voor aanvang van de competitie:
a. een lijst bevattende contactgegevens van de competitiecontactpersoon van de deelnemende verenigingen;
b. per deelnemende vereniging: naam, adres en telefoon van de meest gebruikte speelzaal;*

- c. *overzicht met belangrijke data;*
 - d. *promotie/degradatieregeling;*
 - e. *contactgegevens van de RCW;*
 - f. *competitiekalender;*
 - g. *afdelingindeling per klasse en de toegekende speelsleutel per team.*
2. *De RCW publiceert ten minste 15 werkdagen voor aanvang van de competitie door middel van een Officiële Regiomededeling het competitieprogramma.*
 3. *Wijzigingen in de competitiegegevens of het competitieprogramma worden door de RCW gepubliceerd door middel van een Officiële Regiomededeling.*

De inhoud van deze artikelen verschilt op meerdere punten, waardoor het lastig is om deze artikelen samen te voegen. Wanneer deze artikelen gecombineerd worden, is de kans groot dat er verwarring ontstaat, omdat niet duidelijk is welke bepalingen voor de Bondscompetitie gelden en welke voor de Regiocompetitie. Om deze reden is het verstandig om beide artikelen te behouden en op te nemen in het CR. Het artikel dat alleen op de Regiocompetitie van toepassing is, zou eventueel geel gemaakt kunnen worden om alle onduidelijkheid weg te nemen.

Het BCR regelt alleen de Bondscompetitie, terwijl het RCR de Regio-, Jeugdregio-, Mannenregio-, Vrouwenregio-, Jongensregio- en Meisjesregiocompetitie regelt. Het RCR bevat bepalingen die betrekking hebben op al deze verschillende competities, terwijl het BCR deze bepalingen niet bevat. Hoewel deze bepalingen niet voor alle verenigingen van belang zijn, moeten deze wel in het CR opgenomen worden. Samenvoegen van artikelen uit het BCR en het RCR is in dit geval niet mogelijk, omdat deze bepalingen niet op de Bondscompetitie van toepassing zijn. In dit geval moeten bepaalde artikelen dus behouden worden. Een voorbeeld van een artikel dat niet te terug te vinden is in het BCR maar wel behouden moet worden, is art. 12 Hoofdstuk 2 RCR. Dit artikel luidt als volgt:

Art. 12 Hoofdstuk 2 RCR

1. *Bij Regioreglement kan worden bepaald dat in een competitie van die Regio rekening wordt gehouden met zondagsverenigingen.*
2. *In competities waarin volgens het regioreglement rekening wordt gehouden met zondagsverenigingen speelt een zondagsvereniging op zondag geen competitiewedstrijden.*
3. *Indien het uit artikel 5 lid 2 bedoelde rondschrijven blijkt dat een zondagsvereniging mogelijk is ingedeeld voor een uitwedstrijd op een zondag, dan zal deze vereniging na ontvangst van dit rondschrijven onverwijld contact opnemen met de ontvangende vereniging voor overleg om een andere speeldatum vast te stellen binnen de betreffende speelweek dan wel voorafgaande aan de geplande speelweek. De ontvangende vereniging stelt binnen 2 x 24 uur de RCW in kennis van de nieuw vastgestelde speeldatum.*
4. *Indien het in lid 3 bedoelde overleg niet tot een resultaat leidt binnen een termijn van 10 werkdagen voor de geplande speeldatum, dan stelt de zondagsvereniging hiervan per omgaande de RCW in kennis, waarna Hoofdstuk 6 art. 19 van toepassing is.*

Dit artikel is alleen van toepassing op verenigingen die in de Regiocompetitie spelen. Het BCR kent een dergelijk artikel niet, zondagsverenigingen die aan de Bondscompetitie deel willen nemen moeten ook gewoon op zondag spelen. Voorgenoemd artikel moet opgenomen worden in het CR, omdat deze bepaling van toepassing is op verschillende verenigingen die in de Regiocompetitie uitkomen. Aangezien dit artikel niet met een artikel uit het BCR samengevoegd kan worden, kan dit artikel behouden worden en letterlijk in het CR overgenomen worden. Het is wel verstandig om dit artikel geel te markeren, zodat het voor verenigingen duidelijk is dat deze bepaling alleen van toepassing op teams die in de Regiocompetitie spelen.

§5.6 Combineren van maatregelen

Het is ook mogelijk om bovenstaande maatregelen te combineren wanneer het CR opgesteld wordt. In dat geval worden twee artikelen uit het BCR en het RCR samengevoegd, waarbij sommige delen van de artikelen geschrapt zijn, terwijl andere delen samengevoegd of behouden zijn. Ook kunnen in hetzelfde artikel onnodige bepalingen of verwijzingen geschrapt worden en data of termijnen gelijkgesteld worden. Een voorbeeld van artikelen die gecombineerd kunnen worden door meerdere maatregelen te gebruiken, is terug te vinden in art. 3 Hoofdstuk 2 BCR en art. 3 Hoofdstuk 2 RCR. Deze artikelen luiden als volgt:

Art. 3 Hoofdstuk 2 BCR

- 1. Indien een vereniging een team uit de Bondscompetitie wil terugtrekken, dient zij vóór 1 april een schriftelijk en met redenen omkleed verzoek bij de LCW in te dienen. Terugtrekking van een team na 1 april is niet mogelijk.*
- 2. Het verzoek wordt door de LCW slechts in overweging genomen wanneer overtuigend blijkt dat bijzondere omstandigheden terugtrekking noodzakelijk maken.*
- 3. De LCW geeft binnen één maand na ontvangst van het verzoek kennis van haar beslissing. Bij inwilliging worden de eventueel door het team gespeelde wedstrijden als niet gespeeld beschouwd en wordt aan de vereniging van het betrokken team de plaats van het team in competitieverband ontnomen.*
- 4. Indien een vereniging na 1 april een team uit de Bondscompetitie wil terugtrekken, wordt een door het Bondsbestuur vastgestelde Uitvoeringsregeling Terugtrekken Teams Bondscompetitie na 1 april, overeenkomstig Hoofdstuk 1 art. 2 gevolgd, die uiterlijk op 1 maart door middel van een Officiële Mededeling wordt gepubliceerd.*

Art. 3 Hoofdstuk 2 RCR

- 1. Indien een vereniging een team uit de competities wil terugtrekken, dient zij voor de uiterste datum, zoals bepaald in art. Hoofdstuk 6 art. 1, van aanmelding van de competitieteams een schriftelijk en met redenen omkleed verzoek bij de RCW in te dienen.*
- 2. Het verzoek wordt door de RCW slechts in overweging genomen wanneer overtuigend blijkt dat bijzondere omstandigheden terugtrekking noodzakelijk maken.*
- 3. De RCW geeft binnen één maand na ontvangst van het verzoek kennis van haar beslissing. Bij inwilliging worden de eventueel door het team gespeelde wedstrijden als niet gespeeld beschouwd en wordt aan de vereniging van het betrokken team de plaats van het team in competitieverband ontnomen.*
- 4. Indien een vereniging na de uiterste datum van aanmelding van de competitieteams een team wil terugtrekken, wordt de procedure gevolgd, zoals die door de RCW door middel van een rondschriven aan de verenigingen kenbaar is gemaakt. Deze procedure wordt minimaal één maand voor de datum van aanmelding van de competitie door middel van een Officiële Regiomededeling gepubliceerd.*

Beide artikelen zouden op de volgende manier samengevoegd kunnen worden:

Art. 3 Hoofdstuk 2 CR

- 1. Indien een vereniging een team uit de Bondscompetitie/Regiocompetitie wil terugtrekken, dient zij vóór 1 april een schriftelijk en met redenen omkleed verzoek bij de LCW/RCW in te dienen.*
- 2. Het verzoek wordt door de LCW/RCW slechts in overweging genomen wanneer overtuigend blijkt dat bijzondere omstandigheden terugtrekking noodzakelijk maken.*
- 3. De LCW/RCW geeft binnen één maand na ontvangst van het verzoek kennis van haar beslissing. Bij inwilliging worden de eventueel door het team gespeelde wedstrijden als niet gespeeld beschouwd en wordt aan de vereniging van het betrokken team de plaats van het team in competitieverband ontnomen.*

Art. 3a Hoofdstuk 2 CR

- 1. Indien een vereniging na 1 april een team uit de Bondscompetitie wil terugtrekken, wordt een door het Bondsbestuur vastgestelde Uitvoeringsregeling Terugtrekken Teams Bondscompetitie na 1 april gevolgd, die uiterlijk op 1 maart door middel van een Officiële Mededeling wordt gepubliceerd.*
- 2. Indien een vereniging na 1 april een team wil terugtrekken uit de Regiocompetitie, wordt de procedure gevolgd, zoals die door de RCW door middel van een rondschrijven aan de verenigingen kenbaar is gemaakt. Deze procedure wordt minimaal één maand voor de datum van aanmelding van de competitie door middel van een Officiële Regiomededeling gepubliceerd.*

De tekst die in lid 2 en lid 3 van de artikelen uit het BCR en het RCR hetzelfde was, is geschrapt. Deze tekst is maar één keer in het artikel opgenomen om onnodige herhalingen te voorkomen. De tekst van de artikelen die grotendeels gelijk was, met een paar kleine verschillen, is samengevoegd. De begrippen 'LCW' en 'RCW' zijn vervangen door 'LCW/RCW'. Hierdoor blijven de bepalingen uit beide artikelen behouden, zonder dat het artikel herhalingen bevat. Het gelijkstellen van de datum die in beide artikelen wordt genoemd, zorgt er voor dat het artikel overzichtelijker wordt. Bovendien is de verwijzing uit art. 3 lid 1 Hoofdstuk 2 RCR door het gelijkstellen van de data niet meer nodig. Lid 4 van beide artikelen was moeilijk in één artikel te verenigen. Om deze reden is er voor gekozen om een extra artikel te creëren, waarin de procedure voor het terugtrekken van teams uiteengezet wordt. Door een extra artikel te creëren, wordt onduidelijkheid voorkomen en ontstaat voor zowel verenigingen die te maken hebben met de Bondscompetitie als voor verenigingen die te maken hebben met de Regiocompetitie een duidelijk overzicht van de na te leven regels met betrekking tot de terugtrekking van teams. Het is een mogelijkheid om lid 1 van het extra artikel rood te maken en om lid 2 geel te maken, omdat lid 1 alleen van toepassing is op de Bondscompetitie en lid 2 alleen op de Regiocompetitie.

Door bovenstaande maatregelen toe te passen, zal een overzichtelijk geheel van de competitie-reglementen van Badminton Nederland ontstaan. Wanneer de reglementen overzichtelijk en begrijpelijk zijn, zal dit gezien worden als een voordeel dat voortvloeit uit het lidmaatschap van de bond, waardoor verenigingen zich wellicht eerder bij Badminton Nederland aan willen sluiten. Door actief bezig te zijn met het aanpassen van de competitie-reglementen laat Badminton Nederland zien rekening te houden met de wensen en behoeften van haar leden. Ook wordt de rol van Badminton Nederland, die onder andere bestaat uit het reguleren van de badmintonsport in Nederland, duidelijker voor verenigingen. De competitie-reglementen zullen geen onnodige ballast meer vormen, omdat deze qua taal en structuur toegankelijk en begrijpelijk zullen zijn voor verenigingen. Hierdoor wordt de kloof die ontstaan is tussen Badminton Nederland en de verenigingen kleiner en kunnen badmintonspelers hun sport beoefenen zonder hinder te ondervinden van onnodig veel of moeilijke regels.

§5.7 Conclusie

Badminton Nederland kan verschillende maatregelen nemen om het BCR en het RCR toegankelijker en overzichtelijker te maken voor verenigingen. Om de taal toegankelijker te maken, zonder dat het juridische karakter van de reglementen verloren gaat, kan er een toelichting bij de reglementen geschreven worden. Om verenigingen te helpen de reglementen beter te begrijpen, kan Badminton Nederland tijdens de Mini-congressen die voor verenigingen georganiseerd worden ingaan op de manier waarop met reglementen om gegaan moet worden. De mogelijkheid bestaat ook om cursussen aan te bieden met betrekking tot de omgang met reglementen.

Om de bepalingen uit de reglementen overzichtelijker te maken, is het van belang dat Badminton Nederland onnodige bepalingen in artikelen schrapt, zodat er geen kans op verwarring ontstaat omtrent de betekenis van een artikel. Het gebruik van verwijzingen moet

zo veel mogelijk beperkt worden, zodat artikelen makkelijker te lezen zijn. Wanneer een verwijzing toch noodzakelijk is, kan Badminton Nederland op de website een functie opnemen die het mogelijk maakt om een verwijzing aan te klikken, waardoor het bijbehorende artikel meteen geopend wordt. Verder is het voor Badminton Nederland een optie om verschillende data en termijnen uit het BCR en het RCR gelijk te stellen, waardoor de kans dat er verwarring ontstaat kleiner wordt. Hierbij is het wel van belang om te bekijken of het wenselijk en praktisch haalbaar is dat data of termijnen uit het BCR en het RCR gelijkgesteld worden.

Het is de bedoeling dat het BCR en het RCR samengevoegd worden tot één competitiereglement. De hoofdstukindeling zoals die in het BCR en het RCR opgenomen is, kan overgenomen worden in het CR. Er zijn verschillende mogelijkheden om artikelen uit deze twee reglementen samen te voegen. Wanneer twee artikelen uit het BCR en het RCR precies dezelfde tekst bevatten, kan één artikel geschrapt worden, zodat de tekst maar één keer in het CR opgenomen wordt. Wanneer twee artikelen bijna dezelfde tekst bevatten, met een paar kleine uitzonderingen, kan de tekst die hetzelfde is geschrapt worden, terwijl de rest van de tekst samengevoegd wordt. Artikelen uit het BCR en het RCR die grotendeels overeenkomen, maar bepalingen bevatten die specifiek op één competitie van toepassing zijn, kunnen gedeeltelijk samengevoegd worden. De tekst die hetzelfde is wordt geschrapt, terwijl de tekst die niet hetzelfde is samengevoegd wordt in één artikel. De bepalingen die voor één bepaalde competitie gelden worden ook in dit artikel opgenomen, maar worden gemarkeerd met een bepaalde kleur. Door deze bepalingen te markeren, is het voor verenigingen duidelijk voor welke competitie een bepaling geldt. Artikelen uit het BCR en het RCR die zodanig verschillen dat het niet mogelijk is om deze (gedeeltelijk) samen te voegen, kunnen behouden worden en beide in het CR opgenomen worden.

Tot slot is het ook mogelijk om voorgenoemde mogelijkheden te combineren wanneer het BCR en het RCR samengevoegd worden. Door deze maatregelen te gebruiken zal een overzichtelijk en begrijpelijk geheel van de competitiereglementen ontstaan. De kloof tussen Badminton Nederland en de verenigingen zal kleiner worden. De reglementen zullen geen onnodige ballast meer vormen, wat de speler op de baan ten goede komt.

Hoofdstuk 6 Conclusies en aanbevelingen

In dit onderzoeksrapport is onderzocht welke maatregelen Badminton Nederland kan nemen om een overzichtelijk geheel van de bestaande competitiereglementen te krijgen. In dit hoofdstuk worden de conclusies die uit het onderzoek voortvloeien op een rijtje gezet. Aangezien het kennisdoel van dit onderzoek het adviseren omtrent bepaalde maatregelen is, zullen verschillende conclusies al de vorm van een aanbeveling hebben.³⁸ Om deze reden zullen ook geen extra aanbevelingen toegevoegd worden.

De organisatie van de sport heeft zich in Nederland in verenigingsverband ontwikkeld en is gebonden aan het verenigingsrecht. Verenigingen hebben echter ook de vrijheid om hun organisatie grotendeels naar eigen inzicht in te richten, wat voortvloeit uit de vrijheid van vereniging. Van verschillende wettelijke bepalingen mag bij statuten en reglementen afgeweken worden. Verenigingen bezitten een grote mate van autonomie om eigen rechten en plichten te formuleren. Hierbij moet echter wel rekening gehouden worden met de openbare orde en de redelijkheid en billijkheid.

Nationale bonden zijn gebonden aan de regels van de internationale federaties en de continentale confederaties waar zij bij aangesloten zijn. De nationale bonden behouden wel een grote mate van autonomie met betrekking tot de organisatie van de sport in eigen land. Deze mate van autonomie is veel kleiner in de verhouding tussen de nationale bond en de daarbij aangesloten sportverenigingen. Deze verenigingen geven een deel van hun autonomie op, om op mondiaal niveau een bepaalde tak van sport te kunnen beoefenen.

Badminton Nederland is de overkoepelende organisatie van de badmintonsport in Nederland en is een formele vereniging die voldoet aan alle vereisten die uit het verenigingsrecht voortvloeien. De belangrijkste organen van Badminton Nederland zijn het Bondsbestuur en de Bondsvergadering. Het ledenbestand van Badminton Nederland bestaat uit rechtspersonen en natuurlijke personen, namelijk lid-verenigingen, verenigingsleden, persoonlijke leden en individuele leden. Uit de statuten en reglementen van Badminton Nederland vloeien verplichtingen voor deze leden voort.

De gelede structuur op nationaal niveau wordt gevormd door Badminton Nederland, de regio's van Badminton Nederland en de bij de bond aangesloten verenigingen. De regio's en verenigingen zijn gebonden aan de regels van Badminton Nederland. Verenigingen zijn daarnaast ook nog gebonden aan de regels van de regio waar zij onder ressorteren. De gelede structuur op nationaal niveau wordt gevormd door de BWF, de BEC en Badminton Nederland. Zowel de BEC als Badminton Nederland zijn gebonden aan de statuten en reglementen van de BWF. Badminton Nederland is daarnaast ook gebonden aan de statuten en reglementen van de BEC. De reglementen van de BWF en de BEC hebben, naast de universele spelregels, alleen betrekking op internationale aangelegenheden. Autonomie is een fundamenteel principe van de internationale sport en Badminton Nederland heeft dan ook de volledige autonomie om de badmintonsport op nationaal niveau naar eigen inzicht in te richten.

Er kan geconcludeerd worden dat Badminton Nederland een grote mate van autonomie heeft om de organisatie naar eigen inzicht in te richten door middel van statuten en reglementen. Verenigingen zijn niet gebonden aan een wettelijke bepaling van het begrip 'reglement' en hebben de vrijheid om deze naar eigen inzicht in te richten. De reglementen van Badminton Nederland worden vastgesteld en gewijzigd door de Bondsvergadering.

Badminton Nederland kent een Bondscompetitie en een Regiocompetitie, die geregeld worden door het BCR en het RCR. Het BCR en het RCR vertonen veel overeenkomsten; in

³⁸ Van Schaaijk 2011, p. 211.

beide reglementen worden dezelfde onderwerpen geregeld, de hoofdstukindeling is identiek en de tekst uit verschillende artikelen komt (grotendeels) overeen. De verschillen tussen beide reglementen vloeien voort uit de verschillende competities die in de reglementen geregeld worden en hebben voornamelijk te maken met bepalingen die specifiek voor een bepaalde competitie gelden en met data en termijnen.

Badminton Nederland kan verschillende maatregelen nemen om de competitierglementen duidelijker en toegankelijker te maken voor verenigingen. Deze maatregelen hebben betrekking op de taal en structuur van de reglementen. Om de reglementen qua taal toegankelijker en duidelijker te maken, zonder het juridische karakter van de tekst te verliezen, zou een toelichting bij de reglementen geschreven kunnen worden. De Reglementscommissie zou deze toelichting op kunnen stellen, aangezien de Reglementscommissie ook beslist inzake de uitleg van bepalingen in de reglementen. Ook kan Badminton Nederland voorlichting aan verenigingen gaan geven met betrekking tot de omgang met reglementen. Deze voorlichting kan gegeven worden tijdens een Minicongres of er kunnen cursussen aangeboden worden. Om de structuur van de reglementen te verbeteren, is het zaak om onnodige bepalingen uit artikelen te schrappen. Bepalingen zijn onnodig wanneer deze geen informatie bijdragen die niet reeds bekend is en het artikel niet duidelijker maken. Bepalingen die verouderd of onjuist zijn, worden ook als onnodige bepalingen gezien. Verwijzingen naar andere artikelen of reglementen moeten zo veel mogelijk voorkomen worden, om onduidelijkheden te voorkomen en om de reglementen gebruiksvriendelijk te maken. Wanneer naar een datum of een termijn uit een ander artikel verwezen wordt, is het duidelijker om deze verwijzing te schrappen en in plaats daarvan de daadwerkelijke datum of termijn in het artikel op te nemen. Wanneer verwijzingen niet voorkomen kunnen worden, kan Badminton Nederland er voor zorgen dat personen die de reglementen op de website van Badminton Nederland raadplegen op de verwijzing kunnen klikken, waarna het artikel of reglement waar naar verwezen wordt geopend wordt. Verder wordt Badminton Nederland aangeraden om naar de data en termijnen uit het BCR en het RCR te kijken. Wellicht kunnen sommige data en termijnen uit beide reglementen gelijkgesteld worden, wat zorgt voor duidelijkheid bij verenigingen.

Het is de bedoeling dat het BCR en het RCR samengevoegd worden tot een CR. De hoofdstukindeling zoals die in het BCR en het RCR opgenomen is, kan overgenomen worden in het CR. Er zijn verschillende manieren om het BCR en het RCR samen te voegen, namelijk door het schrappen, (gedeeltelijk) samenvoegen of behouden van artikelen. Er wordt aangeraden om artikelen uit het BCR en het RCR die precies dezelfde tekst bevatten, maar één keer in het CR op te nemen. Eén artikel kan geschrapt worden, om onnodige herhalingen te voorkomen. Artikelen die nagenoeg dezelfde tekst bevatten, maar op kleine punten van elkaar verschillen, kunnen samengevoegd worden door de begrippen die verschillen naast elkaar in het artikel op te nemen, gescheiden door een schuine streep. Artikelen waarvan de tekst voor een deel overeenkomt, kunnen ook samengevoegd worden. In dat geval wordt geadviseerd bepalingen die overeenkomen worden samen te voegen en bepalingen die van elkaar verschillen te behouden. De laatstgenoemde bepalingen kunnen met een bepaalde kleur gemarkeerd worden, waaruit voor verenigingen blijkt of deze voor de Bondscompetitie of voor de Regiocompetitie gelden. Er wordt echter aangeraden om niet te veel gebruik van kleur te maken. Te veel gebruik van kleur zorgt er namelijk niet voor dat de reglementen duidelijker worden, maar kan juist voor meer verwarring en onduidelijkheid zorgen. Alleen wanneer een bepaling door het markeren merkbaar duidelijker wordt, moet kleur gebruikt worden. Badminton Nederland wordt aangeraden de artikelen uit het BCR en het RCR die totaal niet overeenkomen te behouden in het CR. Deze artikelen kunnen ook gemarkeerd worden om duidelijk te maken voor welke competitie deze gelden.

Het is ook mogelijk om bovenstaande maatregelen te combineren wanneer het BCR en het RCR samengevoegd worden tot één document. Door deze maatregelen te gebruiken, zal een overzichtelijk geheel van de competitierglementen van Badminton Nederland ontstaan.

Verenigingen zullen dit zien als een voordeel dat voortvloeit uit het lidmaatschap van de bond, wat hen kan doen besluiten zich bij Badminton Nederland aan te sluiten. Door actief bezig te zijn met het aanpassen van de competitiereglementen, laat Badminton Nederland bovendien zien rekening te houden met de wensen en behoeften van haar leden en wordt het voor leden duidelijk dat de rol van Badminton Nederland onder andere bestaat uit het reguleren van de badminton sport in Nederland. Doordat de voordelen van het lidmaatschap van de bond kenbaar zijn en de rol van de bond duidelijker wordt voor verenigingen, zal de kloof tussen Badminton Nederland en de verenigingen kleiner worden. De reglementen zullen geen onnodige ballast vormen en de spelers op de baan kunnen hun sport beoefenen zonder hinder te ondervinden van onnodig veel of moeilijke regels.

Literatuurlijst

Boeken

Asser/Rensen 2-III* 2012/42

G.J.C. Rensen, *Mr. C. Assers Handleiding tot de beoefening van het Nederlands Burgerlijk Recht, 2, Rechtspersonenrecht, Deel III* Overige rechtspersonen*, Deventer: Kluwer 2012.

Jellinghaus 2008

S.F.H. Jellinghaus, *Buiten rechte of buiten spel?*, Zutphen: Paris 2008.

Kollen 2007

F.C. Kollen, *De vereniging in de praktijk*, Deventer: Kluwer 2007.

Mosselman 2012

M. Mosselman, *Inleiding Sport en Recht*, Nieuwegein: Arko Sports Media 2012.

Olfers 2008

M. Olfers, *Sport en mededingingsrecht*, Deventer: Kluwer 2008.

Van Schaaijk 2011

G.A.F.M. van Schaaijk, *Praktijkgericht juridisch onderzoek*, Den Haag: Boom Juridische uitgevers 2011.

Van Staveren 2007

H. van Staveren, *Sport en recht*, Nieuwegein: Arko Sports Media 2007.

Westra en De Ruiter 2014

R. Westra en G.W. de Ruiter, *Verbintenissenrecht & Ondernemingsrecht*, Den Haag: Boom Juridische uitgevers 2014 (online publiek).

Tijdschriften

Buys, *Rode draad 'sport en recht'* 1996

S.G.M. Buys, 'Sport en sponsoring: verenigings- en verbintenissenrechtelijke aspecten in één team?', *Rode draad 'sport en recht'* 1996, afl. 45.

Siekman, *TvS&R* 2011

R.C.R. Siekman, 'Oratie: Wat is sportrecht? Een herijking van begripsinhoud en terminologie', *TvS&R* 2011, afl. 3.

Van Staveren, *Rode draad 'sport en recht'* 1996

H. van Staveren, 'Commerciële aspecten van de sport', *Rode draad 'sport en recht'* 1996, afl. 45.

Westhoff, *TvS&R* 2013

L. Westhoff, 'Zelfregulering: een belangrijke bron voor civiele aansprakelijkheid binnen de sport?', *TvS&R* 2013, afl. 4.

Elektronische bronnen

Badminton Nederland 2015, 'Badminton Nederland', <www.badminton.nl> (zoek op *Badminton Nederland*).

Badminton Nederland 2015, 'Bondsvergadering', <www.badminton.nl> (zoek op *bondsvergadering*).

Badminton Nederland 2015, 'Organisatie', <www.badminton.nl> (zoek op *organisatie*).

Badminton Nederland 2015, 'Vier verenigingen op weg met A Clear Future', <www.badminton.nl> (zoek op *A Clear Future*).

Badminton World Federation 2015, 'Mission', <<http://www.bwfbadminton.org>> (zoek op *Mission*).